

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

İÇİŞLERİ KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

8 Şubat 2012 Çarşamba

İÇİŞLERİ KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

8 Şubat 2012 Çarşamba

---0---

K O N U

Sayfa

Orman Köylerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısı (1/563)

1:51

İÇİNDEKİLER

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:24

Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)

2:5

Mehmet Akif HAMZAÇEBİ

(İstanbul)

6:10

Mehmet ŞANDIR

(Mersin)

10:14

Sırrı Süreyya ÖNDER

(İstanbul)

14:17

Ali TURAN

(Sivas)

15:17

Hüseyin BÜRGE

(İstanbul)

17:19

Hasan Hüseyin TÜRKOĞLU

(Osmaniye)

19:21

Mehmet S. KESİMOĞLU

(Kırklareli)

22:24

İKİNCİ OTURUM

25:51

Ali KÜÇÜKAYDIN

(Adana)

25,25

Mehmet ERDOĞAN

(Muğla)

25,39,40:43

Namık HAVUTÇA

(Balıkesir)

25,26

Celal DİNÇER	(İstanbul)	26,26,27,28
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		26:28,45:47
Ahmet DEMİRTAŞ (TMMOB Temsilcisi)		28:33,38:39
Mehmet Serdar SARIGÜL (TEMA Vakfı Genel Müdürü)		33:36,38
Ömer AYKUL (TEMA Vakfı Hukuk Müşaviri)		36:38
İlhan İŞBİLEN	(İzmir)	39
Ali SERİNDAG	(Gazi antep)	43:44,45:46,48,49
Mehmet S. KESİMOĞLU	(Kırklareli)	47,48
Önerge		49
Önerge		50
Önerge		50

Açılma Saati: 11.07

Kapanma Saati: 15.38

BİRİNCİ OTURUM

08 Şubat 2012, Çarşamba

Açılma Saati: 11.07

BAŞKAN: Muammer GÜLER (Mardin)

BAŞKAN VEKİLİ: Feyzullah KIYIKLIK (İstanbul)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

-----0-----

BAŞKAN – İçişleri Komisyonumuzun değerli üyeleri, kamu kurum ve kuruluşlarının değerli temsilcileri, sivil toplum örgütlerinin değerli temsilcileri, değerli konuklarımız; toplantı yeter sayımız vardır.

İçişleri Komisyonunun 24' üncü Dönem İkinci Yasama Yılı Beşinci toplantısını açıyorum.

Gündemimizde Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonun esas komisyon olarak belirlendiği (1/563) esas numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısı bulunmaktadır. Komisyonumuzda bulunan Cumhuriyet Halk Partisi grup başkan vekilleri, İstanbul Milletvekili Sayın Mehmet Akif Hamzaçebi, Ankara Milletvekili Sayın Emine Ülker Tarhan ve Yalova Milletvekili Sayın Muharrem İnce'yle 68 milletvekilinin 2/B Barış Kanunu Teklifi, yani orman sınırları dışına çıkarılan alanların idaresi, değerlendirilmesi ve tasarrufu hakkında kanun teklifi (2/211) ile Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkan Vekili Mersin Milletvekili Sayın Mehmet Şandır'ın Orman Köylülerinin Kalkındırılmaları Hakkında Kanun Teklifi'nin (2/71), gündemimizde bulunan (1/563) esas numaralı tasarı ile ilgili olması nedeniyle Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzük'ünün 35'inci maddesi uyarınca birleştirilerek görüşülmesi Başkanlık Divanımızca benimsenmiştir ve bu görüşmelerde de (1/563) esas numaralı kanun tasarısının esas alınması yine benimsenmiştir. Birlikte değerlendirilecek ve komisyon raporuna dercedilecektir.

Öncelikle İç Tüzük'ün 35'inci maddesine göre bu (1/563) sayılı Tasarı'yla biraz önce bahsettiğim iki kanun teklifinin birleştirilerek ve (1/563) esas numaralı kanun tasarısı esas alınarak görüşülmesi hususunu başlangıçta bir oylarınıza sunmak istiyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Evet, şimdi, bu minval üzerine görüşmelere başlayacağız ve değerli arkadaşlarım hem tasarının hem de tekliflerin tümü üzerinde görüşmelere başlayacağız. Öncelikle müsaade ederseniz tasarının ve teklifin içeriği hakkında teklif sahiplerinden öncelikle görüşlerini almak üzere öncelikle

Hükümet temsilcisine bir söz vereyim. Tasarıyla ilgili genel görüşlerini açıklasınlar. Daha sonra, Sayın Hamzaçebi ve Sayın Şandır teklifle ilgili genel bir açıklama yapsınlar. Ondan sonra tasarının tümü hakkındaki görüşmelerimize devam edelim.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, İçişleri Komisyonunun değerli üyeleri, değerli vekillerim, değerli basın mensupları; hepinizi Bakanlığım ve arkadaşlarım adına saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle de Sayın Bakanımızın geçen haftadan programa aldığı bu kanun tasarısının esas komisyonu olan Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonuna saat 10.00'daki programı, brifinginden dolayı kendileri gelemediler.

BAŞKAN – Evet, bilgimiz dahilinde.

Teşekkür ediyorum.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Kendilerinin sevgilerini ve selamlarını iletiyorum.

Sayın Başkanım, on dakika sürem varsa geniş bir manada...

BAŞKAN – Siz efendim, buyurunuz, biz yeterli bir görüşmeyi alalım da.

Önemli olan burada üyelerin bilgilendirilmesidir, süreyi daha...

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – 2B nedir, 2A nedir, kısaca...

BAŞKAN – O zaman, siz lütfen biraz kısa yapın, kalan bölümleri biz diğer şeyde yaparız. Sayın başkan vekillerimizin 12.00'de bir toplantısı varmış, onların da görüşlerini almaya fırsat olsun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, o zaman çok özet şekilde geçmeye çalışacağım.

İsminden de anlaşılacağı üzere tasarının birincisi orman köylülerinin kalkınmalarının desteklenmesi, ikincisi hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin değerlendirilmesi ve de hazineye ait tarım arazilerinin satışıyla ilgili hususları düzenleyen bir tasarıdır.

Tasarının kısaca amacını ortaya koyarsak, birincisi, 2/A alanları hakkında yapılacak işlemlerin belirlenmesidir. 2/A ki 6031 sayılı Orman Yasası'nın 2'nci maddesi a bendindeki bölümde 2/A, yani yerinde kalkındırılmaları mümkün olmayan veya da yerinden alınmaları zorunlu bulunan orman içi ve orman bitişiği köylerinin başka alanlara alınması ve bu alanların ihya edilerek kendilerinin iskânının temini.

İkincisi de boşaltılan orman içindeki bu alanların yine Orman Genel Müdürlüğü, Orman Bakanlığı tarafından hemen ağaçlandırılmasına yönelik hususları içermektedir. Nakline karar verilen orman köyleri halkı tabii buraya iskân edilecek.

Üçüncüsü, 2/B alanlarındaki mülkiyet problemlerinin hukuki çerçevede çözümlenmesini oluşturuyor tasarısı ve tabii 2/B alanlarının değerlendirilmesi geniş manada tasarıya dercedilmiş. Bu arada tabii, 2/B alanlarında bulunan kişilere ait tapulu yerlerin bedelsiz olarak maliklerine iadesi suretiyle bu yerlere ilişkin hukuki ihtilafların ve mülkiyet problemlerinin çözümlenmesi, yeni orman alanlarının oluşturulması, düzenli ve planlı kentleşmeye yönelik dönüşüm projelerinin hayata geçirilmesi, 2/A ve 2/B alanları hakkındaki davaların sona erdirilmesi, orman köylülerinin kalkındırılmalarının desteklenmesi ve hazineye ait tarım alanlarının satışının yeni baştan düzenlenmesi amacıyla bu kanun tasarısı huzuruza getirilmiş bulunmaktadır.

İçerisinden bahsedecek olursak 2/A alanlarında yetkili tasarruf Orman ve Su İşleri Bakanlığına geçip orman köylülerinin yerleştirilmesi ve boşaltılan bu alanların derhâl ağaçlandırılmasını içermektedir.

2/B alanlarıyla ilgili ise, 2/B zaten bildiğiniz üzere, 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş alanlardan tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, çay, fındıklık, fıstıklık, Antep fıstığı, çam fıstığı gibi, çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen yerlerle şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanlarının hak sahiplerine satılması veya genel hükümlere göre değerlendirilmesi. Yine, kentsel dönüşümle ilgili, yine afet riski olan bölgelerle ilgili olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığına tahsis edilmesi, TOKİ veya belediyelere tahsis edilmesi ile ayrıca da tekrar orman olarak değerlendirilmesi gereken yerlerin de ormana dönüştürülerek gerekirse ağaçlandırılması.

Hak sahipleri ise tasarıda 31/12/2011 tarihi itibarıyla kullandıkları tespit edilen kişiler ve bunların kanuni ve akdi haleflerinden satın almak için idareye başvuran ve idarece tebliğ edilen satış bedelini kabul edenler. Yine, tapuda hâlen kişiler adına kayıtlı olan ve üzerinde 2/B belirtmesi bulunan taşınmazların kayıt malikleri veya kanuni mirasçıları. Yine, devlet tarafından satılan, dağıtılan, iskâna verilen yerler ile özelleştirme kapsamında satılan yerleri alan kişiler ve bunların kanuni ve akdi halefleri hak sahipleri olarak tasarıda düzenlenmiştir.

Doğrudan satın alma hakkı olan hak sahiplerinin başvuru süresi kanun yürürlüğü girdiği önce düzenlenen güncelleme listeleri ve kadastro tutanaklarına göre hak sahibi olanlara üç ay süre veriliyor. Kanunun yürürlüğe girdikten sonra güncelleme listeleri tutulanlara da altı ay süre veriyorlar ve bu süreleri 2 katına uzatmaya da Bakanlar Kurulu tasarıda yetkili kılınıyor.

Satış bedelleriyle ilgili olarak da doğrudan satışta hak sahiplerine satış bedeli, rayiç bedelin yüzde 70'i olarak tabii, burada düzenlenmiş.

Peşin satışlarda burada 70 rayiç bedelin tekrar yüzde 20'si kadarıyla bir indirim öngörülmekte.

Taksitli satışlarda ise yüzde 20'si peşin, geri kalanı belediye ve mücavir alan içerisinde üç yılda ve altı eşit taksitle belediye ve mücavir alan dışında 4 yılda sekiz eşit taksitle tahsil edilmesi planlanmakta.

Hak sahibi bulunmayan ya da zamanında başvurmayan yerlerle ilgili olarak da bu yerler rayiç değeri üzerinden ihaleyle satılacak. Taksitli satış durumlarında yüzde 25'i peşin, kalanı sekiz eşit taksitle ve iki yılda alınması planlanmaktadır.

Yönteme gelince, az önce de belirttiğim gibi, kişiler adına oluşturulan ve tapu kütüklerinde sonradan 2/B şerhi veya belirmeleri konulan taşınmazların kayıt malikleri veya kanuni mirasçılarına bedelsiz bu yerler, 2/B belirmeleri kaldırılarak bedelsiz iade edilecek.

Yine, devlet tarafından satılan, dağıtılan, iskânen verilen, özelleştirme kapsamında satılan kişilere satılan bu arazilerin de iadesi yine bedelsiz olarak sağlanacaktır.

Yine, bu alanların bir kısmının TOKİ ve belediyelere emlak değeri üzerinden devri düşünülmektedir. Tabii bunların devir şartı ve bedeli konusunda açıklama getirirsek birincisi, talepte bulunmaları gerekiyor. Hak sahiplerinin hakları burada saklı kalmak kaydıyla kendilerine devredilecek. Emlak vergisi değeri üzerinden yine devredilecek ve oluşan kamu alanlarını hazine adına tescil edilmek kaydıyla tabii ve bu konuda devredilecek yerler de proje alanı olarak ilgili idareler bu alanı hemen Çevre ve Şehircilik Bakanlığına bildirmeleri gerekiyor ve de Maliye Bakanlığınca uygun görülen yerler bu şekilde devire konu edilebilecek.

Ecrimisil konusunda, bu kanun kapsamında hak sahibi olarak belirlenenlerden ecir misil alınmayacak. Tahakkuk ettirilenler terkin edilecek ve de son beş yılda tahsil edilenler satış bedelinden mahsup edilecek.

Davlara konusuna gelince, şahıslar adına tapulu olup 2/B belirtmesi bulunanlar hakkında dava açılmayacak, açılan davalardan vazgeçilecek. 2/B alanları hakkında hazine tarafından kişiler aleyhine açılması gereken davalar yani açılmayacak, açılmış ve devam eden davalar durdurulacak bu davalar neticesinde hazine lehine kesinleşmiş ancak infaz edilmeyen mahkeme kararları uygulanmayacak, uygulananlar eski maliklerine iade edilecek.

Bir başka husus, fiilî orman olan taşınmazlar hariç olmak üzere devletçe verilip dava yoluyla geri alınan taşınmazlar bedelsiz olarak eski maliklerine iade edilecek.

2/A alanları ile ilgili yapılan itiraz ve açılan davalar, işlemleri durdurmayacak, işlemler devam edecek.

Diğer hükümler bölümüne geldiğimizde yine, 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun'un ek 10'uncu maddesine göre değerlendirilemeyen alanlarda bu kanun hükümleri uygulanacak.

Taşınmazlara ilişkin işlemlerin özel kanunları gereğince ilgili idarelerden görüş alınmaksızın hızlı bir şekilde yapılması planlanmakta.

Yine taşınmazın üzerindeki yapı ve tesislerden bedel alınmıyor tabii. Elde edilen gelirler Maliyenin kasasına girmiş olacak.

Diğer hükümlerden iki hususu daha belirtmek istiyorum, tapu kütüklerinde yer alan 2/B, kullanıcı ve muhdesat belirtmeleri Orman ve Su İşleri Bakanlığı veya Maliye Bakanlığının talebi üzerine tapu idarelerince terkin edilir.

Makilik alan olarak tespit edilip sonradan tapu kütüklerine 2/B belirtmeleri konulan taşınmazlar bu kanuna göre değerlendirilir ve belirtmeler Maliye Bakanlığının talebi üzerine kaldırılır.

Yine satılamayan taşınmazların tapu kütüklerinde bulunan 2/B, kullanıcı ve muhdesat belirtmeleri de Maliye Bakanlığının talebi üzerine terkin edilecektir. Elde edilen gelirlerin kullanılmasıyla ilgili zaten genel bütçenin B işaretli cetveline özel gelir ve gelir olarak kaydedilecek, Orman ve Su İşleri Bakanlığına gelirin bir kısmı ödenek olarak öngörülüp nakledilecek orman köylülerine ait taşınmazların kamulaştırılması, 2/A alanlarının ıslahı, imarı ve ihyası, orman köylülerinin iskânı ve kalkınmalarının desteklenmesi, 2/A ve 2/B alanlarının en az 2 katı yeni orman alanlarının tesisi için ve de proje için Orman ve Su İşleri Bakanlığının bütçesine ödenek öngörülecek. Kentsel dönüşümle ilgili olarak proje alanları ile afet riski altındaki alanların kentsel dönüşüme yine, kullanılmasına ilişkin ise yüzde oranını Bakanlar Kurulu kararı belirlemek kaydıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığının bütçesine özel gelirden uygun miktarda gelir aktarımını tasarı öngörmekte.

Üçüncü husus, hazine adına kayıtlı tarım arazilerinin de satışını tasarı öngörmekte.

Yine Millî Emlak Genel Müdürlüğümüzün yaptığı bir çalışma sonucunda buna yönelik 344 bin küsur hektar bu manada değerlendirilecek alan mevcut bulunmaktadır. Bu, hazine adına kayıtlı taşınmazlardan da satılamayacak olanlar kamu hizmetlerine tahsis edilmiş veya fiilen bu maksatla kullanılanlar, belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunanlar, deniz kıyı, kenar çizgisine 5 bin metre, tabii ve suni göl kenar çizgisine 500 metreden az mesafede bulunan alanlar ve özel kanunlarla satışına izin verilmeyen alanların Millî Emlak tarafından satış gündeme getirilmeyecektir.

Çok kısa olarak sunmaya çalıştım Sayın Başkanım.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz, şimdilik bu kadar kâfi. Diğer görüşmeleri bilahare alacağız.

Şimdi, kanun teklifleriyle ilgili olarak Komisyonumuzda bulunan Cumhuriyet Halk Partisi grup başkan vekilleri Sayın Hamzaçebi, Sayın Tahrir ve Sayın İnce'nin ve 68 milletvekilinin 2/B Barış Kanunu Teklifi'yle ilgili olarak Sayın Akif Hamzaçebi'nin bir genel açıklaması olacak. Kendilerine söz veriyorum.

Buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

İçişleri Komisyonunun çok değerli üyeleri; “2/B arazileri” olarak isimlendirilen Anayasa’nın 170’inci maddesinde tanımlanan arazi grubu Türk hukukunda oldukça eskiden beri yer almaktadır.

1961 Anayasası’nın 131’inci maddesinde 1970 yılında yapılan değişiklikle 2/B arazisi tanımlanmış ve Anayasa’ya girmiştir. Daha sonra aynı anlayış, 1982 Anayasası’yla da benimsenmiş ve Anayasa’nın 170’inci maddesinde “Orman köylülerinin desteklenmesi” başlığı altında 2/B’ye ilişkin bir düzenleme yapılmıştır. Anayasa’mız 169’uncu maddesinde ormanların korunması düzenlemesini yaparken, 170’inci maddesinde “Orman köylülerinin desteklenmesi” başlığı altında bir dizi düzenleme yapmıştır. 170’inci maddeye göre, 31/12/1981 tarihi itibarıyla orman vasfını kaybetmiş olması nedeniyle orman sınırı dışına çıkarılmış olan yerler maddede belirtildiği üzere, orman köylülerinin yerleşimi, iskânı amacıyla kullanılır ve bu amaçla kendilerine tahsis edilir. Tahsise ilişkin ve kullanıma ilişkin diğer hususlar kanunla düzenlenir. Anayasa’nın emredici bu hükmü karşısında 80’li yıllarda 2924 sayılı Orman Köylülerinin Desteklenmesi Hakkındaki Kanun yürürlüğe girmiştir ancak o Kanun Anayasa Mahkemesinin çeşitli tarihlerde vermiş olduğu iptal kararları sonucunda uzunca bir süreden beri uygulanamaz hâle gelmiştir. Nitekim, bu tasarı 2924 sayılı Kanun’un uygulama imkânı kalmamış olan diğer hükümlerini de tümüyle yürürlükten kaldırmak suretiyle 2924 sayılı Kanun’un hayatiyetine son vermektedir.

Yine, bu kanun, Hükûmetin getirmiş olduğu bu tasarı, 2/B düzenlemeleri yanında, hazine adına orman sınırı dışına çıkarılmış olan diğer arazileri “2/A arazileri” olarak isimlendirebileceğimiz arazileri kapsamına almakta. Ayrıca, 90’lı yıllarda çıkarılmış olan 4070 sayılı hazineye ait tarım arazilerinin onu kullanan çiftçilere satışı hakkındaki kanunu da yürürlükten kaldırmak suretiyle bu üç grubu bünyesine alacak şekilde bir düzenlemeyi öngörmektedir.

2/B, Cumhuriyet Halk Partisinin ilgi duyduğu ve çok geniş bir sorun alanı olmuş olması nedeniyle bu sorunların çözümüne yönelik olarak proje geliştirdiği, geliştirdiği projeyi de bir kanun teklifi olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunduğu bir alandır.

Sayın Başkanım biraz önce ifade etti ve Hükûmet tasarısıyla birleştirilen teklifte Cumhuriyet Halk Partisi olarak 2/B ile ilgili olarak neleri düşündüğümüzü, nasıl bir çözüm düşündüğümüzü ortaya koyduk. Bizim teklifimizin adı “2/B Barış Kanunu Projesidir” çünkü bir ihtilaf alanıdır, vatandaşla devlet arasında uzunca bir süreden, çok uzun yıllardan bu yana süregelen bir uyuşmazlık söz konusudur. Bu uyuşmazlıkları ortadan kaldırmak gerekir. Vatandaş bu arzuyu ortaya koymuştur ancak devlet tarafında, Hükûmet tarafında, yönetim tarafından bu arzu gerçekleşmediği için bu ihtilaf bir türlü ortadan kaldırılamamıştır. O nedenle, devletle vatandaş kucaklaşsın, bir barışı tesis edelim, bu arazileri de ekonomiye kazandıralım anlayışı vardır bizim teklifimizde. Bizim teklifimizin ortaya

koyduğu hususların Hükûmet tarafından önemli ölçüde benimsenmiş olmasından dolayı mutlu olduğumuzu ifade etmek isterim.

23'üncü Dönemdeki Hükûmet çalışmaları sırasında ortaya çıkmış olan çeşitli tasarlarda var olmayan ama bugün gördüğüm tasarıda var olan düzenlemeler, Cumhuriyet Halk Partisinden esinlenilmiş olan düzenlemelerdir; bu, bize ancak mutluluk verir.

Şimdi, 2/B ile ilgili konuyu şöyle özetlersek, 2/B konusunda, 2/B alanı olarak tanımlayabileceğimiz alanın büyüklüğü Orman Genel Müdürlüğü ve Tapu Kadastro Genel Müdürlüğünün kayıtlarına göre 410 bin hektardır. 410 bin hektarlık alanın yarısından fazlaya yakın kısmı, belki yarısına yakın -son rakamları yetkililer verirse mutlu oluruz- kısmının kadastro ve güncelleme çalışması yapılmış. Diğer kısmının kadastro ve güncelleme çalışması devam etmektedir. Yapılmış olan kadastro ve güncelleme çalışmaları bu tasarıda hak sahipliğinin tespitinde esas alınacaktır ancak bu kadastro ve güncelleme çalışmalarından hata yapılmış olan, yanlış yapılmış olan yerlerin olduğunu unutmayalım. Gerekirse bu tip yerlerde yeniden kadastro yenilemesi yoluna gitmenin yollarını arayalım. Kadastro Kanunu buna imkân vermiyor ise 2/B alanlarından kadastro yenilemesi yapılması konusunda yetki verici bir maddenin tasarıya dâhil edilmesinde yarar olduğunu düşünüyorum.

2/B arazileriyle ilgili olarak, mülkiyet sorunun çözmek ve bu arazilerin kullanıcılarına, hak sahiplerine mülkiyetini intikal ettirebilmek gerçekte Anayasa'nın 170'inci maddesinde bir değişikliği gerektirmektedir. Biz bu çerçevede Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu başta olmak üzere, Mecliste grubu olan tüm siyasi partilere bir çağrıda bulunmuştuk, 170'inci maddeyi herhangi bir sorun yaşanmaması açısından ileride, el birliğiyle, uzlaşmayla hemen değiştirebiliriz. Bunun için, Mecliste yürütülmekte olan yeni anayasa çalışmalarını beklemeye gerek yok. 170'inci maddedeki bir küçük değişiklikle muhtelif şekillerde ortaya çıkabilecek ihtilafları ortadan kaldırabiliriz, kaldırmalıyız çünkü Anayasa Mahkemesinin geçmişte vermiş olduğu kararlar çerçevesinde olay değerlendirildiğinde 170'inci maddedeki amir hüküm karşısında satışa ilişkin düzenlemeler Anayasa'ya aykırılık tereddüdünü yaşayacaktır. Önerimiz budur ancak biz Hükûmetin bu konuda ne yapacağını bilmiyoruz ve bu konuyu, tasarının getirdiği ve bizim teklifimizin de öngördüğü genel çözümün önüne koymak istemiyoruz, böyle bir düşüncemiz yok, böyle bir arzu içerisinde değiliz, amacımız bu yerlerdeki sorunu en kısa yoldan çözmektir. Ancak konuya ilgi gösteren sivil toplum örgütlerimiz ve diğer bazı kesimler bu çerçevede bir tartışmayı başlatabilirler, bunun hukuki dayanakları da mevcuttur. Bu tartışmaya son vermek tasarının sağlıklı bir şekilde yasalaşması açısından önemlidir. Bu konuyu bir kez daha burada gündeme getiriyorum. Tasarıda gördüğüm ve bizim teklifimizle farklılık arz eden konularda çözümlerimizi de önermek suretiyle konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

Teklif 2/B arazileri konusunda hak sahipleri arasında herhangi bir ayırım yapmaksızın herkese rayiç bedel üzerinden satışı öngörmektedir. Bu ilkeyi doğru bulmuyoruz. Bu sosyal devlet ilkesine aykırıdır. Anayasamızın 170'inci maddesi orman köylülerini önceleyen, orman özelliğini kaybeden arazilerin ancak orman köylüsü için kullanılabileceği hükmü karşısında orman köylülerinin böyle bir genel düzenlemede bir farklılığının olması gerekir diye düşünüyoruz yani şehirde yapısı olana da rayiç bedel, orman köylüsüne de rayiç bedel dersiniz hakkaniyete uygun davranmış olmazsınız. Türkiye'de 7 milyon orman köylüsü vardır. Bunun 2,1 milyonu orman içi köylerde yaşamaktadır, 4,9 milyonu orman bitişiği köylerde yaşamaktadır ve bu 7 milyon vatandaşımız 2/B arazilerini atasından, dedesinden beri kullanmaktadır yani bunları kendi mülkiyetinde görmektedir. Anayasanın, hükmü yasaların hükmü ne olursa olsun vatandaşımızın, köylü vatandaşımızın vicdanında bu arazi kendisindir. Şimdi yapılması gereken vatandaşımızın vicdanında yatan, aklında yatan neyse yasal düzenlemeyi de ona uygun hâle getirmektir. Yaptığınız yasal düzenleme vicdana oturmuyorsa, genel kabule aykırı düşüyorsa burada bir yanlışlık var demektir. O nedenle biz orman köylülerine bu arazilerin bedelsiz verilmesi gerektiğini söylüyoruz. Orman köylüsü kullandığı 2/B arazisini bedelsiz almalıdır, birinci şartımız budur.

İkincisi, şehirde yapısı olan vatandaşlar arasında da bir ayırım yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu yerleri yine çok uzun yıllardan beri kullanan vatandaşlarımız vardır. Uzun süre veya kısa süre hiç önemli değil. Bu yerlerde ihtiyaç sahibi olan vatandaşlarımız vardır yani o yeri kendi ikametgâhı, konutu veya iş yeri olarak kullanan vatandaşlarımız vardır. Üzerindeki yapı kaç katlı olursa olsun ama bir iki katını en azından kendisi kullanmaktadır, yakınları kullanmaktadır. Bir de bu yerlerdeki yapısını bir yazlık evi olarak, bir kışlık evi olarak, bir dağ evi olarak kullanan vatandaşlarımız vardır. Örneğin İstanbul Beykoz'daki vatandaşlarımızın çok önemli bir bölümü veya Üsküdar'daki vatandaşlarımızın önemli bir bölümü veya Ümraniye'deki vatandaşlarımızın önemli bir bölümü, Sultanbeyli, Sancaktepe, Şile çoğaltabiliriz Anadolu'ya gidebiliriz. Bu vatandaşlarımızın çok büyük kısmı ihtiyaç sahibidir. Bu yerdeki yapısı kendisine aittir, kendisi kullanmaktadır veya bu yerde tarımsal faaliyet göstermektedir, hayvancılık yapmaktadır veya seracılık yapmakta olabilir. Bu vatandaşlarımızla İstanbul'da Boğaz'da oturup hafta sonunu veya kışın bazı günlerini Beykoz'daki villasında geçiren vatandaşlarımız arasında bir ayırım yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Rayiç bedeli bu nedenle tüm vatandaşlarımız açısından doğru bulmuyoruz. İhtiyaç sahibi olan vatandaşlar açısından yani o binayı kendisi kullanan vatandaşlarımız açısından bedelin Emlak Vergisi değeri olması gerektiğini düşünüyoruz. Bu hakkaniyete ve eşitlik ilkesine uygun bir düzenlemedir. Bu konuda vatandaşları, bürokrasiye boğmaya gerek yok. Kendilerinden sadece "Bu yeri ben kendim kullanıyorum, kendim oturuyorum veya bu yerde hayvancılık faaliyetinde bulunuyorum, tarım

faaliyetinde bulunuyorum.” şeklinde bir ifadesini taşıyacak bir dilekçe yeterli, bu dilekçenin verilmesi üzerine bu gerçekleştirme bu satış işlemi yapılabilir.

Yine, bu yerler vatandaşımızın, orman köylüsü dışındaki bazı vatandaşlarımızın tarım ve hayvancılık faaliyetinde, seracılık faaliyetinde bulunduğu yerler olabilir. Tarım ve hayvancılığı devletin desteklemesi gerekir yani bu vatandaşa bu yerin arazisini rayiç bedelle satayım dersiniz engellersiniz tarımı, hayvancılığı, seracılığı engellersiniz. Gerekirse kullanıma ilişkin şart kanuna konulabilir ama tarım, hayvancılık, seracılık gibi faaliyetlerde bulunan vatandaşlarımıza bu yerler Emlak Vergisi değeri üzerinden devredilmelidir. Bu yönde bir kullanım geleceğe yönelik kullanım şartını da tasarıya koyabiliriz.

Ecri misil konusunda bizim ifade ettiğimiz düşünce tasarıda aynen benimsenmiştir, bu güzel bir şey. Tüm eciri misiller kaldırılmalıdır. Ödenmiş olanlar da satış bedeline mahsup edilmelidir. Bunu biz çok açık bir şekilde ortaya koymuştuk. Tasarı da bunu benimsemiş. “Son beş yıl içinde ödenmiş eciri misiller mahsup edilmelidir.” diye güzel bir düzenleme yapmıştır.

Davalar ortadan mutlaka kaldırılmalıdır. Mademki bir barış gerçekleşecektir, bu dava ortadan kaldırılmalıdır.

Kıyılara beş kilometre mesafe içerisindeki alanların satılmayacak olması İstanbul ölçeğinde sorun yaratacaktır. Bakın İstanbul’da Şile’de orman köylüsü vardır. Şile böyle turizm yeri olarak düşünülebilir ama Şile orman köylüsünün olduğu bir yerdir. Beykoz’da orman köylüleri vardır. Karadeniz’de orman köylüleri vardır. Bakın tüm Karadeniz’i beş kilometre sınırı içerisinde düşünürseniz o beş kilometre içindeki arazisini, 2/B arazisini kullanan vatandaşlarımız vardır. Burada niyet belki farklıdır yani belki çevreci saiklerle böyle bir düzenleme getirilmiş olabilir ama bir eşitsizliğe, bir adaletsizliğe neden olacağı açıktır. Bu beş kilometrelik düzenlemeyi gözden geçirmek de Hükûmetin aklındaki neyse ona göre onu alarak belki o endişeyi kapsayacak, giderecek şekilde bir düzenleme yapmak mümkün olabilir. Bu da önemlidir, aksi takdirde İstanbul başta olmak üzere Karadeniz, Akdeniz bölgeleri başta olmak üzere sorun çıkacaktır. İş yerleri arasında ayırım yapılabilir, fabrika, ticarethane gibi, alışveriş merkezleri gibi binaların olduğu yapılar ile bir esnafın iş yerinin olduğu 2/B arazisi arasında fark gözetilmelidir. Esnaf için bu bedel Emlak Vergisi değeri olmalı diğerleri için rayiç bedel değildir. Anayasa’nın eşitlik ve sosyal devlet ilkesini tasarıya yansıtmalıyız.

4070 sayılı Hazine tarım arazilerinin onu kullanan çiftçilere satışına ilişkin kanunun kaldırılmasını doğru bulmuyorum. Evet o kaldırılıyor, onun içeriği buraya belki taşınıyor, bazı hükümler de yumuşatılıyor belki orada, bu güzel bir şey ancak yumuşatması tarafı güzel ama 4070 sayılı Kanun münhasıran ayrı bir kanundur yani Hazineye ait tarım arazilerinin satışını düzenleyen 2/B değil, 2/B dışındaki diğer arazilerin satışını düzenleyen bir kanundur. O yasada yapılması gereken Hazine tarım arazilerinin harca esas değer üzerinden vatandaşlara satışını düzenlemektir. Oysa burada

bir havuz içine alınmak suretiyle o ortadan kaldırılmaktadır. Bu tasarının birçok hükmü geçici hükümdür aslında yani maddenin geçici madde başlığını taşıması gerekmiyor. Satış gerçekleşip bittiğinde 2/B'ye ilişkin bölümleri uygulamadan kalkacaktır, bir daha uygulanmayacak olan hükümler olarak mevzuatımızda yerini alacaktır. Böyle bir yasanın içerisine 4070 sayılı Kanun düzenlemesini dahil etmeyi doğru bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Taksit süreleri üç yıl ve dört yıl olarak öngörül müştür yani belediye sınırları içerisindeki 2/B arazilerinin satışında satış bedeli üç yılda altı eşit taksitte, belediye sınırları dışındaki arazilerde dört yılda sekiz eşit taksitte ödeme öngörülüyor. Üç yıllık taksit süresi, üç ve dört yıllık süreler yeterli değildir. Bunu bu mahalleleri tek tek dolaşmış bir milletvekili olarak söylüyorum. Üç yılın hitap ettiği vatandaş olabilir, o sorunu çözebilir ama özellikle herkese rayiç bedel getirilen bir yerde üç yıllık süre kesinlikle yeterli değildir. Asgari beş yıllık bir sürenin belediye sınırları içindeki arazilerin satışında düşünülmesi gerekir. Belediye sınırları dışındaki yerler için taksit süresi, yılı artırılmalıdır demiyorum, bu yerler tarım arazisi orman köylüsünün kullandığı arazi olduğu için orman köylülerine bedelsiz verilmelidir görüşünü tekrar ediyorum ve konuşmamı burada sonlandırıyorum.

Sayın Başkan, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi çok teşekkür ediyoruz.

Saat 12’de Sayın Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanımızın başkanlığında bir toplantıya katılacakları için Sayın Başkan Vekillerine söz vermek durumunda olduk, zaten verecektik ama öne aldık.

Buyurun Sayın Şandır. Sizin de teklifiniz var bu konuda, orman köylülerinin kalkındırılmaları hakkında kanun teklifiniz var.

Buyurun.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Çok teşekkür ederim.

Zaten söylenmesi gerekenlerin çoğunu Sayın Hamzaçebi söylediler.

Değerli Başkan, değerli komisyon üyesi arkadaşlarım; öncelikle sizlere saygılar sunuyorum. Önemli bir kanunu görüşüyorsunuz, ilk görüşme de sizden başladı. Zannediyorum birkaç komisyonda daha görüşülecek ve sonuçta acele edilmemesi gerekiyor yani bu kadar çok geniş bir görüşme programı yapılmış olması idarenin bu konudaki hassasiyetini de ifade ediyor, doğru bir yaklaşım bu. Üzerinde tartışılması, mutabakatın veya katılımın sağlanması, mutlaka bu defa uygulanabilir, uygulandığında adaleti temin edecek, faydayı hâsıl edecek ancak hukuka da uygun bir kanun inşallah birlikte el birliğiyle bu defa başarmış oluruz çünkü bu 2/B konusu tarafları çok fazla olan yani işte toplumun büyük kesimini ilgilendiren ve gerçekten ülkemize de yakışmaz bir sonuca ulaşan yani devletle vatandaş hasım olmamalı hısım olmalı. Özellikle orman içi ve kenarı köylüleri bu toplumun en çok korunmaya muhtaç kısmı, en çok ihmalimizin hatta borcumuzun olduğu, devlet olarak

borcumuzun olduğu bir toplum kesimi. Bu kesimi ilgilendiren bu konuda siyaset doğru çözümü üretmediği için sorun kangrene dönüşmüş ve maalesef hem bir kamu kaynağı atıl beklemekte hem de meselenin muhatabı olan ve en az birkaç nesil boyu orada yaşayan orman içi ve kenarı köylüleri bu konudan mağdur edilmekte, mahkeme kapılarında sürünmektedir. Buna bu defa ümit ederim ki bu geniş ölçekte bir istişareyi planlayan yönetim, Meclis Başkanlığı doğru bir karar vermiş inşallah bu defa el birliğiyle bir çözüm üretiriz umundayım.

Değerli arkadaşlar, 2/B dediğimiz hadisenin gerçeğini hepimiz biliyorsunuz ancak bugüne gelinen süreçte bütün bilgiye rağmen biz dersek olur, biz yaparsak olur mantığıyla, yaklaşımıyla yapılan düzenlemelerin Anayasa Mahkemesinden geri dönmesi sonucu mesele çözümsüzlüğe itilmiş. Yani Sayın Hamzaçebi de anlattılar Anayasa'nın 170'inci maddesindeki amir hükmü yok sayarak, 169'daki son cümle olarak "...orman sınırlarında daraltma yapılamaz." hükmünü yok sayarak. Yapılacak bir hukuki düzenleme yani Anayasa Mahkemesinden döner anlamında söylemiyorum hukuka uygun olmaz çünkü daha önce verilmiş bu yönde kararlar vardır. Yeni Anayasa Mahkemesi farklı yaklaşabilir ama aynı Anayasa Mahkemesinin, yeni Anayasa Mahkemesi yapısı farklı yaklaşabilir ama aynı Anayasa Mahkemesinin kurumsal olarak verdiği ve bugün gerçekten bağlayıcı kararlar vardır. Dolayısıyla Anayasa'nın 170'inci maddesi kaldığı sürece onun ortaya koyduğu ilkelere uygun düzenlemek gibi bir mecburiyetimiz var. Sayın Müsteşar Yardımcısı zaten kanun tasarısının amaç bölümünde ifade ediyor. Sayın Müsteşar Yardımcısı da onu okudular, orman köylüsünün kalkındırılması, orman bitişığindeki ve orman içindeki köylerin kalkındırılması amaçlanıyor diye. Ancak kanunun detayına indiğimizde bu konu işte rayıç bedellerle belirlenecek bir satışla Hazineye bir kaynak temin etmek amacı taşıdığı da ortada çünkü yaklaşık 500 bin hektar olduğu söyleniyor, çok büyük bir miktar bu. Ayrıca bu kanunla yalnız orman dışına çıkartılan araziler değil Hazine arazilerinin de satışı zaten bir engel yok ama birlikte düşünöldüğünde önemli bir program, ciddi de bir kaynak olacak. Ben bu anlamda hemen parantez içinde bir şey söylüyorum, aslında bu kanunun sahibi Orman ve Su İşleri Bakanlığı değil doğrudan Maliye Bakanlığı olması lazım yani öznesi orman, ormanın içine ormandan çıkartılan araziler olunca böyle bir ormancılardan üzerine bir yük yükleniyor. Bu işin ormancılarla hiç ilgisi kalmamıştır. 31.12.1981 tarihi itibarıyla orman vasfını ilim ve fen bakımından kaybetmiş araziler zaten Hazineye devredilmiş, bunların kullanımıyla ilgili bir... Aslında bu bir tasfiye kanunu, hem mahkemelerin tasfiyesi hem bir mülkiyet belirlemesi açısından bir tasfiye kanunu olacak bu. Dolayısıyla meselenin sahibi Millî Emlak'ın bağlı bulunduğu Maliye Bakanlığı olması lazım, Hazineden sorumlu bakanların olması lazım.

Değerli arkadaşlar, bizim ölkemizde bir yanlış uygulama var. Ben de uygulamadan ormancılık uygulamasından gelen bir arkadaşınız olarak ifade ediyorum. "Orman idaresi" denilir, orman işletme müdürlüğüdür aslında bir mühendislik alanıdır, işletmecilik yapılır orada ama

vatandaşın dilinde orman işletmesinin, orman teşkilatının adı orman idaresidir. Niye orman idaresidir? Çünkü orman kanunları öyle ağırdır ki idare edilmediği takdirde ormanların içinde yaşayabilmek, geçebilmek bile mümkün değildir. Onun için vatandaş çok isabetli bir şekilde “orman idaresi” der, ormancılar da idare eder gerçekten yani kanuna çok ters düşmeden kanunun boşluklarından faydalanarak orman içi ve kenarı köylerinden yana meseleyi idare eder.

Değerli arkadaşlar, bizim uygulamalarımızdaki bir temel yanlış kanunların genelliği meselesidir. Bir husus başka bir husus bunlar anayasal hüküm olduğu için yanlışlığını öne çekmek istiyorum, bir de eşitlik meselesidir. Bu iki hususun birçok konuda olduğu gibi özellikle bu konuda uygulanabilirliği yok. Uygulamaya kalkarsanız yani adaleti sağlayamazsınız. Adaleti sağlayamayan hiçbir hukukta lafzen meşru olabilir ama ruhen sonuçlar itibarıyla meşru olmaz. Biri şu: Şimdi bir emrivaki veya bir sonuç itibarıyla orman mülkiyeti, orman hukuku dışına çıkartılmış araziler Hazine arazileri de dahil bugün farklı kullanımlarda bulunmaktadır. Biri işte atadan, öteden yaşadığı toprağı işleyen köylünün kullanımındadır. Hatta orada çok da zulme dayanan bir uygulama vardır ecir misil alınmaktadır. Bir diğeri büyük şehirlerin kenarlarında gerçekten büyük bedellerle elde edilebilecek araziler iskân veya işte meskûn mahaller olarak kullanılmaktadır. Burada aynı hukuku uygulamaya kalkarsanız adaleti temin edemezsiniz. Bu sebeple ben de teklifimde bunu Anayasa'nın eşitlik ilkesine dayalı olarak bir bedel alınsın dedim ama Milliyetçi Hareket Partisi olarak bizim bu konuda topluma verdiğimiz söz orman içi ve kenarı köylülerinin kullandığı 2/B arazileri -Hazine arazileri de dahil- eğer tarımda kullanabiliyor, ekip sürüyor, buradan çoluk çocuğunun rızkını kazanıyorsa bedelsiz verilmesi gerekir. Bedelsiz verilmenin adına satmak belki denilmez, onun için çok küçük bir bedel, çok uzun süreli bir ödeme planıyla bir şey konulabilir ama bunu genelin hükümleriyle, genelde koyduğunuz kurallarla yönetmeye kalkarsanız yanlış yaparsınız. O sebeple bu görüşmelerde inşallah Hükûmeti de bu konuda ikna ederek orman içi ve kenarı köylerin tanımını bir ayrı başlık olarak yapmalıyız, bunların etrafındaki bu köylerin hudutları içerisindeki 2/B arazilerinin miktarı belirlenmeli, eğer tarımda kullanıyor ve o köyde yaşayan insanlarsa, o köylü nüfusuna kayıtlı insanlarsa onlara gerçekten bedelsiz verilmesi veya yük olmayacak bir bedelle verilmesi bu konuda çok kritik bir husustur. Bunu ümit ediyorum ki hep birlikte Sayın Hamzaçebi'nin teklifinde de bu husus var, tabii Hükûmetin teklifi böyle değil, belirlenecek rayiç bedel diyor. Bunun uygulanabilme imkânı yok. Bunun mutlaka gözden geçirilmesi gerekiyor. Biz de bu konuda bir referans noktası olması açısından teklifimizi o yönde de revize edeceğim ben önergeyle çünkü dediğim gibi gerçekten uygulanabilir, faydayı hâsıl eden, adalet duygusunu geliştirecek ve hukuka uygun bir yasa yapmak istiyorsak bugün kanunların genellik ilkesini ve eşitlik ilkesini bir şekilde burada yeniden tanzim etmemiz gerekiyor. Bu konuda ümit ediyorum ki Tarım Komisyonunda sayın bakanların geldiği toplantılarda bu konuyu tartışacağız ve bir noktaya ulaştıracağız.

Ben değerli komisyon üyesi arkadaşlarıma başarılar diliyorum. Önemli bir konuyu tezekkür edeceğiz. Siyaset meselesi değil bu toplum meselesi. Bu siyasi partilerin hepsi de bu topluma söz verdiler bu sorunu çözeceğiz diye. Sorunun çözümünde tekraren ifade ediyorum, adaleti temin etmeli, uygulanabilir olmalı, faydayı da hâsıl etmeli, hukukun da içinde kalarak yani Anayasa'nın 170'ine aykırı bir düzenleme yapmaya cüret göstermemeliyiz çünkü daha önce yapılan bu yöndeki değişiklikler Anayasa Mahkemesi tarafından çok gerekçeli kararlarda yayınlanarak iptal edilmiştir. Onu bilerek o ortada dururken yine Anayasa'nın 170'ine aykırı bir düzenleme de yapmamalıyız. Mümkünse Anayasa 170'i değiştirelim, bunu biz de teklif ediyoruz yani değiştirelim yeniden tanımlayalım.

Başarılar diliyorum, söz verdiğiniz için çok teşekkür ediyorum. Maddelerine geçildiğinde - zannediyorum ana komisyonda geçilecek- orada hem kanun tasarısının hem teklifimin çelişen taraflarını, örtüşen taraflarını detayda anlatacağım.

Çok teşekkür ederim, başarılar dilerim Sayın Başkanım.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, iki cümlelik bir şey...

BAŞKAN – Buyurun tabii.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Eksik bıraktığım bir iki konuyu ilave etmek istiyorum.

Evet tasarının asıl sahibinin Maliye Bakanlığı olması lazım, hükümlere baktığımızda o şekilde.

2/B alanlarından yeniden ormana dönüştürülmesi mümkün olanların ormana dönüştürülmesi yönündeki Cumhuriyet Halk Partisi önerisinin de tasarıda yer aldığını görüyorum, bu da güzel bir şey.

Rayiç bedelle ilgili düzenleme sorun yaratacak niteliktedir ilgili bürokrasi burada, ana komisyonda görüşülen güne kadar değerlendirilse mutlu olurum. Tasarının tanımlarla ilgili 2'nci maddesinin (g) bendinde rayiç bedeli tanımlıyor ve rayiç bedelin 2886 sayılı Kanun ile 4706 sayılı Kanun hükümlerine göre tespit edileceğini düzenliyor. Bu yazım sorun yaratacaktır çünkü 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu rayiç bedelin nasıl tespit edileceğini belirlemiştir, onun ilgili maddesinin atıf yaptığı yönetmelik, ona göre düzenlenen yönetmelik bunu belirlemiştir. Ancak 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi Hakkındaki Kanun'daki rayiç bedel tanımı daha farklıdır ve tasarı diyor ki: "Rayiç bedel 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve 4706 sayılı Kanun'a göre belirlenir." Yani ikisi beraber uygulanmak zorunda veya demiyor. İkisinin beraber uygulanması imkânı yoktur. 4706 sayılı Kanun çok uzun bir formaliteyi öngörür, bir kere 4706'yı uygulayabilmek için o kanun bilineceği üzere Hazineye ait arazilerin, taşınmazların satışında Bakanlar Kuruluna yetki vermiştir. Bakanlar Kurulu önce satışa ilişkin arazileri belirleyecektir, karar verecektir sonra Maliye Bakanlığı bunu satacaktır, satarken gerektiğinde merkezî denetim elemanlarının belirlediği bedel üzerinden satış

yapabilecektir yani bir Millî Emlak kontrolörü, kontrolör diyemiyorum artık Hükûmet maalesef tasfiye etti bu kurumları. Bakın şimdi ortaya çıkıyor. Şimdi kanunla Millî Emlak Genel Müdürlüğüne bir yük vereceksiniz, bu yükü taşıyacak olan elemanları yok etmiş durumda Hükûmet yani yazık, neyse o ayrı bir konu. Şimdi bunu düzeltmek gerekir. Bana göre 4706 sayılı Kanun'u buraya hiç koymaya gerek yok, bunu çıkaralım. 2886 sayılı Kanun yeterli. 2886 sayılı Kanun'un uygulamasında da gerektiğinde Bakanlık Millî Emlak Genel Müdürlüğü bir merkezî denetim elemanını veya şimdi uzman onu görevlendirmek suretiyle bedeli belirleyebilir. Bu bedeli ilgili komisyona bildirir. Komisyon o bedeli de göz önüne alarak bir rayiç bedel tespiti yapabilir. Uygulamayı kilitleyecek bir madde olarak görüyorum, bunu da komisyonun dikkatine sunuyorum.

Sayın Başkan, müsamahanız için teşekkür ediyorum. Sağ olun.

Başarılar diliyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah, teşekkür ederiz efendim.

Değerli arkadaşlarım, görüşmekte olduğumuz 563 esas numaralı Kanun Tasarısı'yla birleştirilen kanun tekliflerinin sahipleri sıfatıyla hem kanun teklifleri hakkında gerekli bilgi hem de tasarının geneli hakkında da görüşlerini ifade etmiş oldular arkadaşlarımız.

Şimdi, tasarının tümü üzerindeki görüşmelere devam edeceğiz.

Söz alan arkadaşlarım oldu.

Sayın Önder önce söz istedi.

Diğer söz isteyen arkadaşları bir tespit edelim, işaret buyursunlar... Aldınız mı? Tamam.

O zaman sırayla başlayalım.

Tabii tasarının tümü üzerinde görüşüyoruz, vakit konusunu dikkatle arkadaşlarımın kullanmalarını istirham ediyorum çünkü süratle bu tasarıyı biz tali komisyon olarak geneli üzerinde bir görüş bildireceğimiz için de fazla uzatmanın da manası olmadığına inanıyorum. Tabii esas komisyonda maddeler çok ağırlıklı olarak görüşülecek ama biz İçişleri Komisyonu olarak bizi ilgilendiren önemli maddeler konusunda arkadaşlarımın görüşlerini elbette alacağız. Bu konudaki görüşümü söylüyorum.

Sayın Önder buyurun, sizden başlıyoruz efendim.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Aydın havası kısalığında bir konuşma yapacağım.

BAŞKAN - Teşekkür ederiz, siz o konuyu daha iyi bilirsiniz bizden.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Çok kısa olarak bu noktaya nereden geldiğini söyleyip tarihe not düşmesi açısından devrim niteliğinde bir alternatif bir şey önereceğim çünkü ıskaladığımız tek şey çocuklarımızın rızkını, kısmetini ve hakkını düzenliyor oluşumuz. Bunun üzerimizde yarattığı ağır bir sorumluluk var. Bu itibarla birkaç şeye dikkatinizi çekmek istiyorum. Onun için kısa bir tarihçe vererek başlamak istiyorum.

Bu ormanlar niye bu hâle geldi? Bu memlekette her teşebbüsün bir sürü yaptırımla engellenmesi gibi bir durum söz konusu, fikrî planda bu böyle, dinî planda bu böyle, bilimsel planda böyle fakat kâr teşebbüsü, kâr hürriyeti söz konusu olduğunda bütün devlet neredeyse dört kol çengi işi kolaylaştırmaya çalışıyor bütün kurum ve kurullarıyla. Şimdi orman köylüleri dediğimiz bir kavramımız vardı. Biz bunu ormancının -yani orman muhafaza memurunun eski tabirle- orman muhafaza memurunun bu mevzuat içerisindeki cambazlığına teslim ettik. Hiçbir zaman bu orman köylüsü ne yer, ne içer, hakkı nedir, hukuku nerede başlar, nerede biter diye düşünmedik. Mevzuat alabildiğine girift ve ithal olduğu için –bu çok önemli- yani bizim kendi ihtiyaçlarımızdan hasıl olan bir düzenleme içermediği için de ormancı, yaptığı denetimlerle köylü üzerinde açık bir baskı kurmuştur. Birincisi böyle.

İkincisi, orman muhafaza memurluğu yapabilmek için belli bir zaman, okuryazar olma şartı bile kâfi görülüyordu, daha sonra, bir ilkokul mezuniyeti şeyi getirildi. Bir hizmet içi eğitime tabi tutuluyorlardı ve sorumlu olduğu alandaki orman, ormancıya zimmetliydi. Buralarda da kesim yapıldı. Buna ziraat mühendisleri karar vermez, ilginçtir, ormancılar karar verirdi. Ekonomik ömrünü doldurduğu varsayılan ağaçların kesilip kullanıma sunulması gerekirken bu iş de netameli bir şekilde yürütülürdü. Bir ster hesabı vardır, aramızda ormancılar varsa bilirler.

BAŞKAN – İdareciler var efendim, çok iyi bilirler.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Eyvallah.

Ster hesabı bu ülkedeki orman yangınlarının, kasti çıkarılan orman yangınlarının ilk müsebbibidir çünkü -bu bir, aşağı yukarı, bilmeyen arkadaşlar için, bir metreküp hesabına benzer bir hesaptır- ormancı bu hesabı tutturamazdı, bir kibrit çalardı zamanında ve oradaki bütün orman yanardı. Ortada, ne steri denetleyecek ne kesimi denetleyecek ne kalan ağacı tespit edecek bir şey kalmazdı. Suçu ormancıya yıkma gibi bir kastım yok. Hadise şu: Bir mevzuatla düzenlenmemiş olması ve hayata tekabül etmemiş olması. Bizim ailemiz de ormancıydı, onun için kimsenin bundan alınmasına gerek yok.

ALİ TURAN (Sivas) – Bizimkisi hiç yakmamış.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Allah razı olsun yakmayandan. Yakanın da bir sorumluluğu yok. Birincisi bu Sayın Başkan. Önemli bir şey sayın üyeler, burada bir sürü rakamlara boğulmuş şeyler görüyorsunuz. Bunu birinin önüne indirdiğinizde, körün fili tarifi gibi yani rakamlardan, kanunlardan, maddelerden...

Bizim işimiz, hakikatler olmalı. Yani, buradaki düşünceğimiz de bir tek şu doğruyu müstenit etmek bizi yanlış yapmaktan alıkoyar: Mazlumun yanında durmak bu konuda. Ağaç burada mazlumdur; ağzı yok, dili yok, kendi hakkını savunamaz, kamunundur. Yani, onun için, bu doğruyla, bu müstenitle davranmakta fayda var diye düşünüyorum. Birincisi bu.

İkincisi, geçim için, iâşesi, ianesi için yeterli olanak sağlamadığımız köylü, ufak ufak tahrip eder; keser, tarım yapılacak bir vaziyete getirir, bir müddet sonra, bu araziden tarım vasıtasıyla geçimini sağlamaya başlar.

Şimdi, tarihsel olanı da gözden kaçırmamalıyız. Tarihsel olan iki şey vardır. Biri, Fatih Sultan Mehmet Han'ın bir fermanıdır: "Ormanlarımdan bir dal kesenin başını keserim." demiştir. Bu, neredeyse, eskiden bütün orman idarelerinde ser levhaydı. Birincisi bu.

İkincisi: Yaşı benim civarımda olanlar ve benden büyük ağabeylerimizler şunu hatırlarlar: Her af yasası çıktığında "orman suçları hariç" denirdi yani tarihsel olarak bu kadar da bir şuurun idraki oluşmuştu.

Peki, ne oldu sonra? Sonra şöyle gelindi bu duruma: Rantiye girdi işin içine. Buralar artık, şehirlerin plansız genişlemesi neticesinde, bu yağma, talan ve rant yaratma anlayışının neticesinde buraların mümbit yerler olduğunun kokusunu aldı sırtlan niteliğindeki müteşebbisler ve çocuklarımızın rızkını, geleceğini başladılar talan etmeye.

Daha fazla vaktinizi almamak için, benim önerim şudur arkadaşlar. Bunu da gerekçelendirip Genel Kurula geldiğinde indireceğiz.

1) Site hüviyetinde ve belli bir rant, bunun için belli bir ölçü sağlayıp site hüviyetine dönüşmüş bütün yerlerin zor alımının yapılarak müsadere edilmesi ve buradaki yapılaşmanın bütün sahiplerine meri hukuk çerçevesinde ceza tesis edilmesi. Kimin oğlu, kimin kızı demeden, buralarda ranta dönük bütün yapılaşmaların sahiplerine çocuklarımızın geleceğini çalmaktan en ağır hukuki ve cezai yaptırım uygulanmalı.

İkincisi: Orman köylüsünün -burada madde gerekçelerine baktım, maddede yok- bunların kalkınması için gerekli tedbirlerin alınmasına, orman köylüsünün ihya edilmesi için. Gerekçede bu var, kanunda buna dönük bir tane şey yok. Yani, dost bizi pazarda görsün. Böyle şey olur mu? Köylüyü, mağduru işin yanına katıp bunun yanında rantıyeyi ve sırtlanları aradan geçirme projesi. Bu olmaz. Hak nazarında da olmaz, bu mevcut hükümler nazarında da olmaz. Bizden bunun hesabı sorulur. Ağır vebaldir.

Bu arada -bir parantez açarak söyleyeyim, orman işletme müdürlüğünün ya da genel olarak Orman Bakanlığının- bu ülkedeki bu orman vasfını kaybeden arazilerin içinde Doğu ve Güneydoğu' da yakılan ormanların hâlen orman hüviyetinde mi gösterildiği, yoksa vasfını kaybettiği mi, ne kadar ormanımızın o bölgede yakıldığı yer almamaktadır. Bunu da bu vesileyle dikkatlerinize sunuyorum. Orada da bir çifte cezalandırma var. Ormanı yakmışsın, içindeki kurduyla, kuşuyla, hâlen orayı orman hüviyetinde gösteriyorsun. Köylü zaten oraları boşaltmış, bir şekilde yeniden gelip yerleşmesinin de önüne engel oluyorsun.

Bir de tılsımlı bir öneri söyleyip, hani, ak mı kara mı belli olacak bir düzenlemeyle -bitiriyorum, sabrınıza teşekkür ederek- bu düzenlemeye... Kıymetli arkadaşlar, Sayın Şandır dedi ki: “Siyasi bir mesele değildir.” Tam tersine -keşke burada olsaydı ama kuliste kendisine bizzat da söyleyeceğim- şu an Türkiye'nin en siyasi meselesini tezekkür ediyoruz. Burada çözüm şudur arkadaşlar. O zaman, bakarsınız, kimin ayağına çivi batmış gibi hopladığını o zaman görürsünüz.

1) Buna şu maddeyi eklemeliyiz: Burayı, bu her neyse bu mağduriyetin çözümü, satışı men etmeliyiz. Burayı, uzun süreli kiralamalıyız. Kira bedelini, işte o zaman, rayiç bedel ve diğer ölçülerle hesaplayabiliriz. Burayı kiralamalı devlet ve satış ve devir yasağı koymalı buna. O zaman kim ak, kim kara iki dakikada belli olur. Bakın, rant, rantiyeler nasıl hoplayacaklar yerlerinden çünkü altın anahtar burada, satışın yasaklanmamasıdır. Rantı teşhis edecek tek şey de budur. Siz burayı vereceksiniz, Allah ömür verirse, keşke bu Meclis, bu yasa çıktıktan iki yıl sonra şunu denetleyebilse: “Ya, biz bu arazileri sattık. Ne kadar sattığımız adamların elinde kaldı, ne kadar el değiştirdi?” Bunu ayrıntılı olarak gerekçelendireceğim.

Tali komisyon olduğumuz için daha fazla vaktinizi almak istemiyorum ama satış olmaz arkadaşlar. “Satış” dediniz mi...

ALİ TURAN (Sivas) – Teşebbüs hürriyeti...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Teşebbüs hürriyeti...

ALİ TURAN (Sivas) - Gecekondu vasfı taşıyan yerler ne olacak?

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Onu da kiralarsın, o rayiçle kiralarsın.

Siz ne zaman... Arkadaşlar, şöyle bir şey: Siz bunu eğer bu şekilde düzenlerseniz -çok önemli bir şey söylüyorum, lütfen, çoluk çocuğunuz için dinleyin- bu ülkenin geri kalan ormanının da talan edilmesine hukuki, psikolojik bir zemin hazırlamış olursunuz. Yani, derler ki: “Biz burayı da yakalım, on – on beş sene sonra AKP gider DKP gelir, onlar da böyle bir düzenleme yaparlar çünkü bundan önce de böyle bir düzenleme yapıldı.” Sadece, tahribat, mevcutla sınırlı kalmaz. Bak, bu söylediğimin sağcılığı solculuğu yok, tamamen çocuklarımızın hakkını gasbetmeme hassasiyeti, dikkati ve rikkati var.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sayın Önder, teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Sayın Hüseyin Bürge' de.

Sayın Bürge, buyurun efendim.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkanım, ben de size ve arkadaşlara saygılar sunarak bir iki kelam etmek istiyorum.

Evet, Sürreya'nın bıraktığı yerden, bu konunun siyasi olmadığını söylemenin ne kadar yanlış olduğunu ifade ederek sözlerime başlamak istiyorum. Siyasi olmayan şeyi siyasiler konuşmaz. O

kadar çok önemli ki, bizim, tali komisyon olmasına rağmen, iki siyasi partinin grup başkan vekillerinin burada hazır olması, bununla ilgili, önemi haiz konuşmalar yapması da bu işin ne kadar siyasi derinliğe sahip olduğunun da altını çizmek istiyorum.

İkincisi: Rol kapmaya yönelik çalışmaların da siyasi bir anlayış içerisinde, hoşgörü içerisinde değerlendirilir mi, değerlendirilmez mi, bunu da kamuya bırakmak istiyorum.

Yıl 2002, belediye başkanlığı dönemimde, Başbakanımızın yeni Başbakanlık döneminde, Çavuşbaşı Belediye Başkanı Osman Şimşek ve belediye başkanlarıyla 2/B Yasası'nın ilk gündeme geldiği tarihin altını çizmek istiyorum.

Şimdi, "Bizim hazırladığımız kanun tasarısı, AK PARTİ Hükûmeti tarafından aynısı alınmıştır." sözlerinin ne anlama geldiğini zannediyorum anlıyoruz diye düşünüyorum.

Onun için, burada, 169'uncu ve 170'inci Anayasa'nın amir hükümlerini baz alarak ifade edersek, 2/B Yasası'yla ilgili yapılan çalışmaların Anayasa Mahkemesine götürülmesi de bir siyasi entrikadır. Yani, bir taraftan 2/B Yasası'nın çözülmesiyle alakalı emek sarf ederken bunun iptaline yönelik yapılan çalışmaların da siyasi ahlak ve etik içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Dikkat ederseniz 2/B Yasası, orman vasfını ve orman niteliğini yitirmiş alanlarla alakalıdır. 2/A da... Aynı hüküm içerisinde, ormanın dışında kalmış, bir sebeple orman dışında kalmış bölgeler olarak ilan edilen iki hükümden bahsediyoruz. Eğer siz 2/B Yasası'nın, 2/B yasa tasarısının, satışıyla alakalı bir çalışma yapacaksanız bir rayiç bedel tespiti yapmanız gerekiyor. Bunda, hakikaten, ben, Hükûmetimizin ve belediye başkanlarının bu konuda çok ciddi kafa yorduğuna inanıyorum, az da olsa, kenarında, köşesinde kendimin var olduğunu söylemek istiyorum.

2/B Yasası'nda... Siz bir şeyi satacaksanız buraya bir bedel koyarsınız. Dikkat ederseniz, 2 başkan vekili konuşurken birisi "Bedelsiz...", "Hayır, bedelsiz olamaz çünkü satışla ilgili bir kanun düzenlemesi yapıyorsunuz, az da olsa bir bedel koyabilirsiniz." deme durumunda kaldıklarının altını çiziyorum. O hâlde, rayiç bedelin, 2886 ve 4706 sayılı ihale kanunlarının da, her ikisinin de ayrı hükme ait olduğunu düşünüyorum. Rastgele buraya konulduğunu da düşünmüyorum. 2886'nın hükmü ayrı, 4706'nın da hükmünün ayrı olduğunu düşünüyorum. Rayiç bedel noktasında eğer bedelsizi veya Süreyya Bey'in veya 2 başkan vekilinin söylediklerinden hareket edersek, söylenen şeyin de bir başka haksızlığı önüne getirir diye düşünüyorum. Küçük bir örnek: Yani, sizin, İstanbul'da Beykoz'daki bir yer tasarrufuyla Sultanbeyli'deki yer tasarrufunun aynı şey olduğunu söyleyemezsiniz. O zaman onu da ayırmak lazım. Hatta, bütün Türkiye'de bölümlere ayırarak böyle bir satış yapmaya kalkarsanız, böyle de bir kanunun olamayacağını düşünüyoruz. O zaman, rayiç bedel de yüzde 70 olarak belirlenmişse, o zaman, ben Komisyon üyeleri arkadaşlarımın arasında, o zaman bu rayiç bedelde düşüklükleri ve uzun vadede ödemeler gündeme gelmeli. Biraz realist olalım diye

düşünüyorum. Yüzde 70 değil de –atıyorum- eğer orman köylüleriyle alakalı bir şey söyleniyorsa, orman köylüleriyle rayiç bedel üzerinden yüzde 30, yüzde 20 gündeme getirilebilir, belediye sınırları içerisinde olan, taksitlerin uzaması ama o boyutlar içerisinde de yüzde 70 değil de yüzde 50’yi gündeme getirebiliriz. Yani, rayiç bedel üzerinde düşüklükler söz konusu olabilir ama bedelsiz satmaya kalkıyoruz... Sultanbeyli’yle Beykoz arasındaki farkı da gündeme getirdiğiniz zaman -siteler dâhil olmak üzere söylüyorum- eğer, söylenen ifade -burada mülki amirlikten gelen üyelerimiz de var- yıllardan beri yapılmış bütün anlamsızlıkların veya yakımların veya yıprandırmaların, orman vasfını yitirmiş olan bölgelerin dışına çıkmayı da AK PARTİ’ye fatura etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Asıl, yılların getirdiği bir olumsuzluğu veya insanlarımızın ecri misil ödeyerek geldikleri bu boyut içerisinde “Ömrümün sonuna kadar, çocuğuma verecek bir tapum yok mu?” diye isyan edeceklerin bence çözümü 2/B yasasının gerçekleştirilmesi boyutu içerisinde atılan bir adımdır.

Evet, bütün siyasi partilerin, tali komisyon ve diğer komisyonlarda da görüşülecek olan boyut içerisinde AK PARTİ iktidarının bu siyasi denklemin içerisinde var oluyor olması, elini taşın altına koyuyor olması az da bir iş değildir diye düşünüyorum. Elbette ki siyaset iktidar ve muhalefet arasında olur. İktidar, muhalefetin... Siyasi olduğu için bunu söylemek istiyorum. Bir taraftan diyacaksınız ki: “İktidar bizim hiçbir dediğimizi yapmıyor.” Buraya geleceksiniz diyeceksiniz ki: “Teşekkür ediyoruz iktidara, bizim önergemizin, bizim verdiğimiz çalışmalardan hemen hemen aynısını almışsınız.” O zaman, bunun da ne anlama geldiği zannediyorum taraflar tarafından belli oluyordur. Ancak, bizim, az sürtüşerek çok iş yapmamız, iktidar ve muhalefetin, bu dört yıl içerisinde, bizden beklentisi olan, milletin derdine derman olabilecek çalışmaların her siyasi partinin, iktidar veya muhalefetin önünde ve boynunda çok ciddi bir yük olduğunu ifade etmek istiyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sayın Bürge, teşekkür ediyoruz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Affedersiniz, sahille ilgili söylenen ifadeye de katılmadığımı söylemek istiyorum, grup başkan vekillerinin. “5 kilometreye kadar...” Şimdi, 5 kilometreye kadar satışın önüne geçen bir kanun düzenlemesi yapıyorken hemen muhalefetin, ertesi gün, “Sahiller bile pazarlandı, sahiller bile satıldı.” demesine de ramak kaldığını oradan söyleyebilirim. Çünkü, sahil, içme suyu, gölet çevresi her hâlûkârda bizim olmazsa olmazlarımız ve koruma bantları içerisinde değerlendirmemizin şart olduğunu ifade etmek istiyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Hasan Hüseyin Türkoğlu...

Sayın Türkoğlu, buyurun efendim.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, zatıalinizi ve Komisyonun değerli üeleriyle kıymetli misafirlerimizi saygıyla selamlıyorum.

“2/B Yasası” diye bilinen önümüzdeki tasarının Türkiye’de bir siyasi geçmişi ve kamuoyunda bilinirliği var. Bu çerçevede, biraz evvel teklif sahibi iki siyasi partinin grup başkan vekilleri, aslında, çoğumuzun söylemek istediği, yapmak istediği değerlendirmeleri de Komisyona arz ettiler. Ancak, ben de bir iki hususun altını çizmek istiyorum, müsaade ederseniz.

Evvela, 2/B’nin geçmişiyle ilgili birkaç cümle arz etmem lazım. Malum olduğu üzere, daha evvel yapılmış olan düzenlemeleri Anayasa Mahkemesi Anayasa’ya aykırı buldu ve Anayasa’nın amir hükümlerinin bu yaptığımız düzenlemeye de aykırı olduğuna dair beyanlar var, bu konuda bir kanaat de var. Aslında, Anayasa aykırı düzenlemeleri biz ilk defa yapmıyoruz. Daha geçenlerde Cumhurbaşkanlığı Seçimi Kanunu’nu Anayasa’ya aykırı şekilde, çok rahat düzenledik. Kimse de rahatsız olmadı bundan. Anayasa’da Cumhurbaşkanının görev süresi beş yıl olarak belirtilmiş olmasına rağmen, kanunla “yedi yıl” dedik ve yedi yıl oldu. Demek ki olabiliyor. Ama, 2/B’yle ilgili asıl sorun, herhâlde, bu yasadaki faydalanacakların arasında bu yasayı hazırlayanların, bu yasayı çıkaranların da olduğu dedikodusu, olduğu iddiası. Asıl sorun bu. Dolayısıyla sanki 2/B Yasası çıktığında bu işe karar verenler, bu tasarımı düzenleyen bazı siyasiler de faydalanacak gibi -ki, bu salonda herkes bu dedikoduları biliyor, dedikodu olduğu için de iletmek istemiyorum- dolayısıyla kendilerinin rant elde edeceği bir alanda düzenleme yapan siyasilere duyulan bir tepkidir bunun kısa adı. Aynen, milletvekili maaşlarının milletvekilleri tarafından yüksek tespit edilmesine duyulan tepki gibi. Bunun altını çizmek istiyorum.

Diğer taraftan, Orman Kanunu’nda kapsamlı bir değişiklik içeren bu tasarının içinde, yaylalarla ilgili düzenlemenin olmamasını da garipsediğimi ifade etmem lazım. Çünkü, 2011 yılında yapılan 12 Haziran seçimlerinden evvel tüm siyasi partiler, biz de, Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz de bu konuda bir söz vermiştik muhatabımız olan vatandaşlara. İktidar partisi de o zaman, şimdiki Bakanımız -o zaman yine Bakandılar- bu konuda söz verdiler, yayla meselesinin çözüleceğine dair. Kendi seçim çevremde 30 bin aile var, yaylayla ilgili. Orman arazileri üzerinde yayla evi bulunan 30 bin aile var, sadece Osmaniye’de 30 bin aile var. O şeritten Artvin’e kadar giderseniz, bu, milyonları ilgilendiren bir mesele. Buradaki bürokrat arkadaşlarımıza da, Sayın Bakana da sitemimi iletmem lazım.

Diğer taraftan, 2/B arazilerinin yani hazine adına orman dışına çıkarılan arazilerin ağırlıklı olarak tarım arazisi niteliği taşıdığını görüyoruz. Yani, orman olarak görünen ama daha çok tarım arazisi olarak kullanılan araziler söz konusu. Bu, yanılmıyorsa toplamda yüzde 90’a yakın yani 2/B kapsamındaki arazilerin yüzde 90’ı, Türkiye’de, narenciye bahçesi, zeytinlik, fındık bahçesi, muz bahçesi ya da sera alanı gibi maksatlarla kullanılıyor, yüzde 10 civarı da yerleşime açılmış şehirlerdeki

bölümlerden müteşekkil. Bu çerçevede bunun tamamının bedelsiz olmasının esas olduğunu düşünüyorum. Ancak, Hükûmet, belli ki bu tasarımı hazırlarken buradan elde edilecek gelirle bir şeyler yapmayı planlamış. Bu arazilerin yüzde 90'ını oluşturan tarım arazilerinin değeri diğer yüzde 10'u oluşturan arazilerin değerine mümkün değil ulaşamaz, yani o yüzde 10'luk, yerleşim alanı olarak kullanılan araziler çok daha kıymetli, çok daha ciddi rant edilmiş bunlardan. Dolayısıyla, bence, tasarının içindeki bu hususu da göz önünde bulundurarak, tasarının içindeki bu bedel hususunu, özellikle her gün Mediste, her Meclis Genel Kurulu çalışmasında gördüğümüz gibi, işte, narenciye üreticilerinin sorunları, zeytin üreticilerinin sorunları, fındık üreticilerinin sorunları, meyve sebze üreticilerinin sorunları gibi, araştırma önergelerini tartıştığımız bir atmosferde, tarım alanı olarak kullanılabilecek ve tarım alanı olarak vatandaşa devredilecek olan 2/B arazilerinden bedel alınmamasını. İleride bunların yerleşim alanı olarak kullanılmak suretiyle ranta açılabilceğini düşünerek de, tapu kayıtlarına böyle bir şerh düşülmek suretiyle bunun da önüne geçilmesi ya da o zaman imara açılması hâlinde yeniden bir bedel tahsil edilmesi gibi bir usul bu mevzuatın içine konulmak suretiyle bu hususun aşılabileceğini düşünüyorum. Dolayısıyla, ciddi tarım politikalarının, yanlış tarım politikalarının etkisiyle şu anda büyük sıkıntı çeken çiftçilerimize bu açıdan bir parça katkıda bulunabileceğimizi düşünerek onlara verilecek bölümün bedelsiz olmasının gerekliliğinin altını çizmek istiyorum.

Maddelerle ilgili de birkaç değerlendirmem var ama isterseniz sonra...

BAŞKAN – Hayır, hayır, biz zaten geneli üzerinde görüşüyoruz, maddelere değinebilirsiniz veya değişiklik önergenizi, ikinci bölümde, mutabık kalınan görüşlerle...

Şimdi, şöyle bir şey söyleyeyim arkadaşlar bu vesileyle: Şimdi, tümü üzerinde görüşmeler tamamlandıktan sonra, tasarının bütünü hakkındaki görüşlerimizi belirtmek bölümüne geçeceğiz, maddelere geçmeden önce. Orada, maddelerle ilgili değişiklik önergeleri veya bu tasarıyla ilgili olarak farklı görüşleri alacağız. Şimdi de söyleyebilirsiniz, orada da öneri olarak getirmek istiyorsanız, orada da söyleyebilirsiniz.

HASAN HÜSEYİN TÜRKÖĞLU (Osmaniye) – Sayın Başkan, 6'ncı maddede, birinci ve ikinci fıkrayı anlayamadım. Yani, birinci fıkrada, 3402 sayılı Tapu Kadastro Kanunu'na göre yapılan güncellemeler çerçevesinde, bahse konu arazileri kullananların isimleri tespit edilmiş, buna ilişkin belgeler, raporlar, kadastro kayıtlarında bulunuyor. Fakat, 2'nci maddede, sanki bu kanun yürürlüğe girdikten sonra yeniden düzenlenecek güncellemeler ve yeni işgalcilerden bahsediliyor gibi. Yani, kanun yürürlüğe girdikten sonra sanki birileri de bundan faydalanacak gibi bir anlam çıkıyor. Böyle bir tereddüdüm var. Bu konuyu açıklarlarsa herhâlde iyi olur.

Çok teşekkür ediyorum beni dinlediğiniz için.

BAŞKAN – Sayın Türkoğlu, çok teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlarım, saat 13.00’te Medis Genel Kurulu olması hasebiyle müsaade ederseniz yarım gibi toplantıya ara verelim, 14.00’te tekrar başlamak üzere.

Şimdi bir arkadaşla daha söz vereceğim ama saat yarımında bitirecek şekilde.

Sayın Kesimoğlu, herhâlde biter değil mi yarıma kadar?

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırklareli) – Toparlarım Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim, sağ olun.

Buyurun.

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırklareli) – Teşekkür ediyorum.

Toplantıya katılan herkesi de saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, ülke nüfusunun yüzde 10’unu teşkil eden, adı “orman köylüsü” olan yurttaşlarımızın yaşamsal boyutta önem arz eden konularını bugün burada, tasarı çerçevesinde tartışmak ve konuşmak üzere bir araya geldik. Hepimizin bildiği gibi, yaklaşık 2 milyon civarında orman içinde, 5 milyon civarında da orman bitişiğinde yaşayan yaklaşık 7 milyon orman köylümüz var. Bu tasarı, bu orman köylümüzün yaşamsal koşullarını iyileştirecek önlemleri ifade ediyor, orman ekosistemlerini geliştirecek önlemleri ifade ediyor, yeni devlet ormanlarının oluşturulabileceğini ifade ediyor ve ana fikir etrafında da orman vasfını yitirmiş arazilerin satışını içeriyor. Bu gerçekten, bir kangrene dönüşmüş, kanayan bir yaranın ortadan kaldırılmasına ilişkin bir tasarı. Hükûmeti bu bakımdan kutluyorum. Bizim de yıllardan beri, her fırsatta, her demokratik platformda dile getirdiğimiz bir konunun çözüme kavuşması, her ne kadar 7 milyon orman köylümüzü ilgilendirse de, ülke nüfusu açısından da çok önemli sonuçlar doğuracaktır diye düşünüyorum. Ancak, bizim hazırladığımız kanun teklifiyle Hükûmetin hazırladığı tasarı arasında ciddi farklılıklar olduğunu da görüyorum. Biraz önce Sayın Grup Başkan Vekilimiz Akif Hamzaçebi önemli başlıklar etrafında bunları paylaştı.

Benim de ona katkı olarak ilave edeceğim birkaç nokta var. Sevgili arkadaşlarım, elbette ki çalışmalarımız İç Tüzük çerçevesinde gerçekleşmektedir. İç Tüzük’ümüzün 38’inci maddesinde de “Komisyonlar, kendilerine havale edilen tasarı veya tekliflerin ilk önce Anayasanın metin ve ruhuna aykırı olup olmadığını tetkik etmekle yükümlüdürler.” der. Ben de bu çerçeveden bakarak, hazırlanan tasarinın Anayasa’ımızın 169 ve 170’inci maddelerine aykırı olduğunu ifade etmek istiyorum, orman köylümüzü yakından ilgilendiren iki madde. Onun dışında da yine Anayasa’ımızın 2’nci, 10’uncu ve 125’inci maddelerine ilişkin de aykırılıklar olduğunu gördüğümü ifade etmek istiyorum.

Bunun dışında, genel anlamda bir değerlendirme yapacak olursam, bu tasarinın yeni rant alanlarının yaratılması kaygısını ortaya çıkarttığını ifade etmek istiyorum.

Elde edilecek gelirle, cari açıkların kapatılmasının hedeflendiğini ifade etmek istiyorum.

Bu tasarıdan yararlanmak için, hak sahibi olabilmenin kapsamının genişletildiğini görmekten de üzüntü duyduğumu ifade etmek istiyorum çünkü tasarının yasallaşmasından sonra dahi hak sahibi olunabileceği söz konusu. Bu da yeni işgallerin önünün açılacağı, özendirileceği sonucunu ortaya getirecektir.

2/B arazileri rastgele satılacaktır. Hak sahipleri alamayacaklar ve bundan kamu yararı gözetilmeyecek kaygısını paylaşmak istiyorum.

22'nci Dönemde Parlamentoda görev yapmış bir arkadaşınız olarak bu tasarı yine önümüze geldiğinde, orman köylüsünün bu yerleri satın alamayacağını, dolayısıyla devletin bedava vermesi gerektiğini ifade etmiş ve bir önerge sunmuştuk ama reddedilmişti. Ben de Kırklareli ilinde orman köylüsünün sıkıntılarını sorunlarını çok yakından bilen bir arkadaşınızım. Öyle ki, orman köylüsü yurttaşlarımız, aldığı ayakkabıyı ilk günkü boyayla kullanan, giydiği elbiseyi ilk günkü ütüyle kullanan ve haftada bir, on günde bir sakal tıraşı olabilen, ekonomik güçlükler içerisinde yaşama tutunmaya çalışıyorlar. Bu arkadaşlarımızın bu bedellerle buraları satın almalarının mümkün olamayacağını ifade etmek istiyorum.

Ama, her şeye rağmen, bu kangrenin durdurulması, bu yaranın ortadan kaldırılması konusunda bu tasarıya elbette ki ben de ve biz de katkı yapmak istiyoruz. Yanlışların düzeltilmesini, eksiklerin tamamlanmasını istiyoruz ve en önemli bir biçimde, Anayasa'ya aykırılıkların birlikte giderilmesi gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Sayın Başkanım, herhâlde bir iki dakika daha müsaade ederseniz...

BAŞKAN – Estağfurullah, buyurun, rica ederim.

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırklareli) – Tasarının 13'üncü maddesinde 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında yürürlükten kaldırılan bir Kanun'dan bahsediyor ama ortaya çıkacak olan boşluğun giderilmesi konusunda da kaygıyı ifade etmek istiyorum.

Çok önemseydiğim maddelerden bir tanesi de değerli arkadaşlarım, 6'ncı maddenin birinci fıkrasına göre, satın almaya hak sahibi olabilmek için dört tane şart var. Üçüncü şart: "İdarece belirlenecek satış bedeline itiraz etmemek." Dördüncüsü: "Satış işlemini dava konusu etmemek." Bir başka madde, gene ikinci fıkrayla: "Tasarının yasallaşmasından sonra da hak sahibi olunabileceği." Bunları, bir despot devlet anlayışıyla yapılmış bir uygulamanın uzantıları olarak değerlendiriyorum. Anayasa'nın 2'nci maddesi eşitlik ilkesini içeren bir maddedir. Bu açıdan baktığımızda, Anayasa'nın eşitlik maddesine açıkça bir aykırılık söz konusudur. Dava yoluna gidilebilmemesi, satış bedeline itiraz edilmemesi yine Anayasa'mızın 125'inci maddesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir çünkü idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolu açıktır. Ama, siz bu yolu Anayasa'ya aykırı bir biçimde ortadan kaldırmak istiyorsunuz. Buna katılmak mümkün değil.

Yine, Anayasa'nın 170'inci maddesine aykırılığı ifade edilen -Sayın Akif Hamzaçebi'nin de ifade ettiği gibi- son bölümünü okuyorum: "...orman içindeki köyler halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi için Devlet eliyle anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsisi..." Burada, Anayasa'da tahsis konusu, tasarıda devir olarak değerlendirilmiş, bu da Anayasa'ya ciddi bir aykırılıktır.

Tasarının yasalaşması durumunda, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2'nci maddesinin (a) bendine göre yapılacak işlemlere karşı yapılacak itirazlar ile açılacak davalar bu yasanın uygulanmasını durduramayacaktır. Böyle bir uygulama da Anayasa'nın 2'nci maddesine aykırıdır çünkü 2'nci maddede, Türkiye Cumhuriyeti devletinin laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olduğu ilkesi vardır. Bu da demokratikleşme ve hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayan bir uygulamadır.

Eksik kalan bir noktayı da ifade ederek sözlerimi tamamlamak istiyorum. 13'üncü maddeye göre de kiracılar bu arazileri satın alabilecekler. Örneğin, Ege'de ve Akdeniz'de tarımsal amaçlı o araziye kullanan bir zeytin üreticisi, rayiç değerinin yüzde 70'iyle bu araziye alabilecek ama satın alma işleminden sonra bu arazinin nasıl kullanılacağına ilişkin bir eksiklik söz konusudur. Tarımsal amaçlı mı kullanılacaktır, rant amaçlı mı değerlendirilecektir? Bu boşluğun da giderilmesi gerektiğini ifade ederek hepinize teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAşKAN – Sayın Kesimoğlu, çok teşekkür ediyoruz.

Saat 14.00'te, öncelik sırası, Sayın Mehmet Erdoğan, Sayın Enver Erdem ve Sayın Ali Serindağ olmak üzere görüşmelere devam edeceğiz.

Çok teşekkür ediyorum katılmanız için arkadaşlar.

Kapanma Saati: 13.32

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.09

BAŞKAN: Muammer GÜLER (Mardin)

BAŞKAN VEKİLİ: Feyzullah KIYIKLIK (İstanbul)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Değerli arkadaşlarım, bugünkü birleşimin ikinci oturumunu açıyorum.

Şimdi, daha öncesinde de ifade etmiştim, Sayın Mehmet Erdoğan, Sayın Enver Erdem ve Sayın Ali Serindağ’ dan sonra da burada bulunan sivil toplum kuruluşlarına söz vereceğim.

ALİ KÜÇÜKAYDIN (Adana) – Sayın Başkan, bu sunumlara başlamadan önce Müsteşar Yardımcımız şunu bir açıklasa yani bu 5 kilometre ile 500 metreyi neye göre tespit ettiler acaba?

BAŞKAN – Onu içeride konuştuk, biraz sonra ona açıklık getirecekler.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Önce onu açıklasalar ondan sonra başlasak.

BAŞKAN – Peki, olur, onu açıklatalım.

NAMIK HAVUTÇA (Balıkesir) – Bir de şunu merak ediyorum ben Sayın Başkanım, yabancıya satışı söz konusu olacak mı?

BAŞKAN – Onu da konuşalım, tamam.

Sayın Küçükaydın, buyurun, siz sorunuzu yöneltin tekrar.

ALİ KÜÇÜKAYDIN (Adana) – Şimdi sorumuz şu: 12’nci maddenin sonunda diyor ki: “Denizlerde kıyı kenar çizgisinden itibaren 5 kilometre, suni göllerde ve göletlerde de 500 metre yine kıyı kenar çizgisinden itibaren.” Şimdi bizim, idareciler bilir, bir de HİS göletleri vardır. Yarın başımıza öyle bir bela alırız ki bir HİS göletinin çevresinde işte 500 metre yakınındaki hiçbir şeyi devralamazsın ya da buraya hiçbir yapı yapamazsın gibi başımıza ciddi sıkıntılar getirir bunlar.

Bir başka husus -buna cevap verirken bunu dikkate alın- 5 kilometre dalgalı arazide 10 kilometre etkisi yapar çünkü bu kilometreler kuş uçuşudur yani 5 kilometre denizin kıyı kenar çizgisinden itibaren kuş uçuşudur. Bunu biz daha önce yerel yönetim kanunlarında, belediye kanunlarında gördük, 20 kilometre esasını getirince kuş uçuşunda, Erzurum’ dan 20 kilometre kuş uçuğu zaman Palandöken Dağı’nın arkasına geçti. Uludağ’ da 30 kilometre kuşu uçurduğumuzda Uludağ’ ın arkasına geçti, oradaki insanlar perişan oldu, kanunu sonra düzeltmek zorunda kaldık yani bunu dikkate almak lazım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Havutça.

NAMİK HAVUTÇA (Balıkesir) – Evet, yasada ben açıklık göremedim, yabancılara bu alanların satışı mümkün olacak mıdır? Bu konuda net bir düzenleme göremedim, bu konuda düşünceniz nedir? Ayrı bir mevzuatla mı düzenleniyor, yabancılara satışı mümkün müdür?

BAŞKAN – Sayın Dinçer, buyurun.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sayın Başkanım, bu yasanın bazı maddelerinde yasa yürürlüğe girdikten sonra yapılacak kadastral çalışmalarda da hak sahipliği kabul edileceği belirtilmiş. Bu konuda bir açıklık getirebilir mi Sayın Hükûmet Temsilcisi? Kimlere yapılacak yani tekrar işgal edilmiş alanlar bunun içine girecek mi? O konuda bir tereddüdüm var.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun, cevaplarınızı alalım.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, değerli üyeler; öncelikle kıyı kenar çizgisiyle ilgili hususu arz etmeye çalışayım. Bunun 2/B'yle hiçbir bağlantısı yok. Biliyorsunuz, 12'nci madde sadece Hazineye ait tarım arazilerinin satışına ilişkin hükümleri düzenliyor. Dolayısıyla bir de bu deniz kıyı kenar çizgisinden itibaren 5 kilometrenin özel arazilerle, tarım arazileriyle hiçbir ilişkisi yoktur. Devlet, elindeki hazine arazilerini kullanıcılarına veya kiracılarına bu şekilde satmak istemiyor, 5 kilometre dâhilinde. Neden? Çünkü bunlar ileride turizme yönelik yatırımlarda gündeme gelebilir ya da denizle bağlantılı olan...

BAŞKAN – Devlete ait taşınmazlar olarak...

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Tabii, devlete ait taşınmazlar...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – 2/B'lerle ilgili bir sorun yok...

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – 2/B'yle ilgili değil o.

BAŞKAN – Farklı bir düzenleme de buraya getirmişler.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – O iptal edilen kanun için söylüyorsunuz değil mi?

BAŞKAN – 4070'in iptalinden dolayı değil mi efendim?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Evet, 4070'le ilgili.

BAŞKAN – 4070'in iptal edilmesi nedeniyle orada yer alan bir müesseseyi buraya aktarmış oldular.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bunun idaresi nasıl olacak yani kaldırılıyorsunuz, yasaklıyorsunuz, böyle boş duracak mı, ne olacak?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Zaten Hazineye ait bunlar, vatandaşın tapulu yeri değil ki.

BAŞKAN – Pardon, satış yaptığı yeri isterse tahsis veya irtifak hakkı tesisi yapacak.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Tabii, tabii, satış yapmayacak, tahsis yapabilir özellikle de yatırımlara yönelik. İleride rant oluşacak yerleri devlet neden satsın ki?

BAŞKAN – Şimdi buradaki amaç da şuymuş, biz onu içeride konuştuk: Devletin elinde 2 kilometrenin ötesinde diyarlar var, tamamını elinden çıkarmak zorunda kalıyor. Hâlbuki bu şekilde olursa mülkiyeti muhafaza kaydıyla tahsis yapabiliyor, yatırımlara yönlendirebiliyor, daha ziyade istihdam yaratıcı, katma değer getirici birtakım yatırımlara yönlendirmiş olabiliyor.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Şimdi, yabancılara satışla ilgili zaten 2/B arazileri şu anda işgalcilerine, kullanıcılarına zaten hak sahibi bu tanınmış. İkincisi, tarım arazilerinde de kullanıcılarına ve kiracılarına satışı öngörmüş ama yabancılar bu kanunda düşünülmedi. Onu Maliye Bakanlığı ilerde başka bir...

BAŞKAN – Bence bu konuda genel hükümler saklıdır, yabancılara ilişkin hüküm neyse uygulanır ancak önümüzde belki de bu şeylerin, o da biliyorsunuz belli bir limit dâhilinde şu anda ancak satış mümkündür.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın Başkanım, şu anda tasarı hâlinde bir çalışmaları varmış.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben bir soru soracağım. Şimdi, maddede diyor ki belirtilen süre içinde parasını yatıracak. Yatırmazsa onun hakkı düşüyor, değil mi? Yani hak sahibi olan kişiler için söylüyorum. Ondan sonra da genel usullere göre gerekirse devlet bunu satacak üçüncü kişilere.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Evet.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – İşte o madde buradan geliyor yani yabancılar burada alabilecek mi alamayacak mı?

BAŞKAN – Yabancılar kendi mevzuatına göre ancak alabilecek.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Evet.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ama yani gelip benim en güzel tarım araziye daha yüksek bir parayı verip alabilecekler. Bence oraya bir kısıtlama...

BAŞKAN – Ama satış limiti dâhilinde.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Ama ilk hak tabii kullanıcıların, vatandaşın.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yetmedi parası veya kandırdı köylüyü, dedi ki: “Ben sana 500 lira vereceğim...”

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Maliye Bakanlığı da satmak zorunda değil eğer öyle bir durum olursa ama zaten yeni bir yasa tasarısıyla o konuyu da düzenliyorlar.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yani bu tür konularda bir kısıtlama koymak lazım gibi geliyor bana.

BAŞKAN – Mevcut mevzuat sanırım 10 hektardı, şimdi 30 hektara çıkarılması için bir çalışma var.

Şimdi, öncelikle sivil toplum kuruluşları bir aydınlatma yapsın, sonra arkadaşlar konuşsun demiştik, soruları da sonraya bırakalım.

Meslek teşekkülü olduğunuz için size öncelik vereceğiz Sayın TMMOB Temsilcisi.

Buyurun.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Teşekkür ediyorum öncelikle ve bu çalışmanın başarılı, ülkemiz için yararlı bir çalışmaya dönüşmesi gerektiğini söyleyerek sözlerime başlamak istiyorum.

Değerli arkadaşlar, ben bu tasarıya ilişkin olarak konuşmamı beş nokta üzerinde yoğunlaştırmak istiyorum.

Bir: Tasarının genel gerekçesine değinmek istiyorum. Tasarının genel gerekçesine bakarsanız -özellikle ikinci sayfasında yer alan- bu yasa tasarısını sanki bilerek başka bir gerekçeye dayandırmak istediğini kolaylıkla anlayabilirsiniz. Bakın, ikinci sayfanın dördüncü paragrafı "Bilim ve fen bakımından orman niteliğini tamamen kaybetmiş ve ormana geri dönüşümü artık mümkün bulunmayan ve özellikle yerleşim alanları olarak işgal edilerek kullanılan yerler" diye devam ediyor.

Değerli arkadaşlar, bizim hukuk sistemimizde "bir daha ormana dönüştürülmesi mümkün olmayan" diye bir terim asla yoktur, ne Anayasamız'da ne 6831 sayılı Yasa'da ne de yönetmeliklerde böyle bir belirtme yoktur. Bu gerekçe sanıyorum 2/B'yi, 2/A'yı haklı gösterebilmek için konulmuş özellikli bir cümledir.

Yine devamında farklı bir anlayış var, beşinci paragrafın son cümlesinde diyor ki: "Bu alanlarla ilgili fiilî durumun hukuki zemine kavuşturulması bir zorunluluk hâline gelmiştir." Değerli arkadaşlar, 2/B dediğimiz yerler yasa dışı yerleşmeye olanak sağlanmış, bir anlamda devletin bugüne değin göz yumduğu yerlerdir. Hukuka aykırı, yasaya aykırı olarak edinilmiş olan yerleri hukuka uydurmaya kalkışmak hukuk anlayışıyla bağdaşmaz.

Şimdi, böyle bir yaklaşım içinde hazırlanmış olan tasarının geneline gelince, bir kere tasarının adıyla içeriği birbiriyle uyuşmuyor. Tasarıda "orman köylerinin desteklenmesi, kalkınmalarına destek verilmesi" diye başlıyor, 2/B alanlarından ve Hazineye ait tarım arazilerinden söz ediyor ama bu tasarının özü, değerli arkadaşlar, 2/A'dır. 2/A'yı kısaca söyleyeyim: Anayasamız'ın 169'uncu

maddesinde orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen, tam tersine tarım ve hayvancılıkta kullanılmasının daha uygun olduğu yerler diye devam eden bir yaptırım söz konusu.

Şimdi hepinize soruyorum: Türkiye’de 21 virgöl küsur milyon hektar orman arazisi var hukuksal olarak. Bu yaptırıma göre Türkiye’deki ormanların tümü siyasi iradenin baskılandırması sonucunda orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen bir niteliğe dönüştürülebilir. Kaldı ki 2/B dediğimiz şey, Anayasa’nın yine 169’uncu maddesinde yer alan, 6831 sayılı Orman Yasası’nın 2/b maddesinde yer alan hüküm “31/12/1981 yılından önce orman niteliğini bilim ve fen bakımından kaybetmiş olan yerler olarak” belirtilir. Oysa 2/A herhangi bir tarih içermez, dün, bugün, gelecek yirmi sene sonra ormanlarımızın tümünün bir parçası istenildiğinde orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen bir niteliğe kavuşturulabilir. Dolayısıyla birisi geçmişte yapılmış olan bir eylemdir ama öbürü bugün ve gelecekte sürdürüleceğini sandığımız bir yaptırımdır. O yüzden Türkiye’de doğaya, ormanlara zarar vermek istiyorsanız, onları yıkıma uğratmak istiyorsanız işte size 2/A. Bu maddeyi bugüne değin hiçbir siyasi iktidar çalıştırmadı, çalıştırmaması da doğrudur. Şimdi yasayla bu çalışma hâle getirilmek isteniyor ve sonuçta da -maddelere geçince söyleyeceğim- bu maddenin nerelerde kullanılmak istenildiğini, bugün orman niteliği taşıyan yerlerin muhafazasında yarar görülmeyle orman dışına çıkarılmasıyla yerleşmeye ve her türlü yapılaşmaya açılacağını söylüyorum. Dolayısıyla ormanlara verilebilecek en büyük zarar, en etkili zarar bu maddeden kaynaklanacaktır.

Değerli arkadaşlar, 2/B’yle ilgili bir anımsatma yapmak istiyorum yine. 2/B konusunda Anayasa Mahkemesi bugüne değin iki tane karar verdi, çıkarılmış olan yasaları Anayasa’ya aykırı buldu ve bu şekilde çıkaramazsınız denildi. Yine 2003 yılında iki kez yasal düzenleme yapıldı Meclisimizde ve zamanın Cumhurbaşkanı bu yasal düzenlemeleri Anayasa’ya aykırı olduğu gerekçesiyle geri çevirdi. Şimdi o günlerde yapılmış olan yasal düzenlemelerden çok daha zararlısı, satılmasına, her yerde kullanılmasına çok daha fazla olanak sağlayan bir tasarıyla karşı karşıyayız. Dolayısıyla Anayasa’ya aykırı olarak daha önce düzenlenmiş olan bir maddeyi aynı şekilde getirmek hukuk anlayışıyla da bağdaşmaz diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Çok affedersiniz, iki ayrı parti tarafından verilen tekliflere de bakabildiniz mi?

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Hayır, bakamadım, onları yeni edinebildik zaten.

BAŞKAN – Tamam, peki efendim.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Şimdi, ben bu genel değerlendirmeyi yaptıktan sonra maddeler üzerinde görüşlerimi belirtmek istiyorum.

Şimdi, tasarıda 2’nci maddenin (f) bendine bir bakınız lütfen, diyor ki: “Proje alanı: 2/B alanlarını ve proje bütünlüğünü sağlamak amacıyla...” Şimdi, proje bütünlüğü diye bir şey ormancılık mevzuatında yoktur, yeni ekleniyor. 2/B alanlarına proje yapılacak, gerektiğinde... Daha sonra “bu

alanların dışında kalan yerleri de kapsayan, sınırları Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı veya ilgili büyükşehir ya da diğer belediyelerce belirlenen, Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca onaylanan geçeköndü veya kentsel dönüşüm projesi uygulanacak alanları” diye devam ediyor.

Değerli arkadaşlar, bugün 2/B alanları diye bildiğimiz yerlerin çevresinde ne vardır? Yine orman vardır çevresinde, bitişğinde, tarım arazisi vardır, sulak alan vardır ya da meralar vardır. Şimdi bugün, atıyorum, 10 hektar büyüklüğünde bir 2/B alanının etrafını proje yaparsanız ve çevresindeki alanları da buraya katmak isterseniz, ormanların yeniden talanını, meraların yeniden talanını, tarım arazilerine el konulmasını, diğer sulak alan ekosistemlerine zarar verilmesini bu yasa özellikle yasalaştırmış olur.

Yine 4’ üncü maddenin 3’ üncü bendinin devamında “Devlet ormanları içinde veya bitişğinde bulunan köy ve mahalle halkına ait olan ve bu köy ve mahalle sınırları içinde bulunan taşınmazlardan kamulaştırılması gerekenler” diye Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca böyle esnek bir şey tanıyor. Kamulaştırılması gerekenleri kim hangi ölçülere göre nasıl belirleyecek? Böyle bir esneklik olamaz.

Şimdi, bu 4’ üncü madde -daha sonra söyleyeceğim- 5’ inci maddenin 2’ nci bendiyle de çelişki içinde. Orada diyor ki: “Nakline ve yerleştirilmesine karar verilen veya bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan devlet ormanları içinde veya bitişğinde bulunan köy ve mahalle halkının nakledilmesi sonucunda boşaltılan orman içindeki arazi, yapı ve tesis yerleri Orman Genel Müdürlüğü tarafından devlet ormanı olarak derhâl ağaçlandırılır.” Şimdi, bu maddeyle 4’ üncü maddenin ilgili bendi birbiriyle çelişkili.

Yine 4’ üncü maddenin 4’ üncü bendinin (a) kısmında “İklim, toprak ve diğer arazi özellikleri değerlendirilerek tarımsal faaliyetlere uygun olup olmadığı, ıslah ve imar edilerek tarımsal faaliyetlere uygun hâle dönüştürölüp dönüştüröllemeyeceğı ile tarım ve tarım dışı amaçlı arazi kullanım planları, arazi ıslahı, imarı ve ihyasına yönelik işlemler ve uygulamalar, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca yapılır.” diyor.

Değerli arkadaşlar, ormanı “Orman olarak muhafazasında yarar görmedim.” diye dışarı çıkaracaksınız önce, sonra da çıkardığınız yeri “Burası hayvancılığa uygun mu, tarım yapılabilir mi?” diye ayrıca tekrar inceleyeceksiniz. Böyle bir anlayış olabilir mi? Önce orman olarak muhafazasında yarar görmüyorsunuz, hayvancılıkta kullanılacak diyorsunuz, sonra inceleyeceğız diyorsunuz. Hâlbuki inceleme önceden yapılır, bu tür özellikleri bilinen yerler yapılır. Dolayısıyla önce Anayasa’ ya aykırı, ormancılık bilim ve tekniğine aykırı olarak orman olarak muhafazasında yarar görölüyor, orman dışına çıkarılıyor, sonra da burası incelenecek deniyor. Daha sonraki maddelerde göreceksiniz, aynı yer için “Eğer bunlara uygun değilse Orman Genel Müdürlüğüne yeniden devredilir.” diyor. Yani

ormanlarımız artık bu uygulamayla, bu 2/A maddesi uygulamalarıyla oyuncak hâline dönüştürülmüş oluyor.

Şimdi, yasa maddelerinde egemen olan anlayış şu değerli arkadaşlar: Hak sahibi olabilmek için: 1) Yapılan uygulamaya itiraz etmeyeceksiniz, 2) Dava açmayacaksınız.

Şimdi, devletin her türlü yaptığı işlem Anayasamız'a göre itiraz edilebilir, yargı yoluna başvurulabilir işlemlerdir ve Anayasa'mızın 125'inci maddesine göre, herkes bu haklardan yararlanır. Şimdi getirilen hüküm şu: İtiraz ederseniz, dava yoluna başvurursanız hak sahibi değilsiniz. Ne olacak? Biraz önce yabancıya satış söz konusu oldu. Hak sahibi olmayanların yerleri ne olacak? Başkalarına satılacak. Böyle bir anlayış hukuka, uluslararası sözleşmelere ve insan haklarına aykırıdır. Bunun bir yasa maddesi hâline dönüştürülmüş olması, tasarı olarak getirilmiş olması bence insan hakları açısından en azından talihsizliktir.

Yine, devam ediyorum, fazla zamanınızı almamak için. Diyor ki: Kaçınıcı madde? 6'ncı maddenin on üçüncü bendi: "Hak sahiplerinden idarenin teklifini kabul etmeyenler doğrudan satış hakkından yararlanamazlar, başkaca talepte bulunamazlar, hak ve tazminat talep edemezler ve dava açamazlar." Yani insanı bir öldürmediğiniz kaldı. "Niye burada yaşıyorsunuz?" diye iki tokat da vurmak gerekir herhâlde.

Şimdi, herkes daha önce orman köylerimizin durumundan, yoksulluğundan, yoksunluğundan söz etti. Değerli arkadaşlar, Türkiye'de kırsal kesime yönelik tarım politikaları, ormancılık politikalarıyla orman köylerinde ve orman bitişiği köylerde yaşayan insanlarımız 1980'de 10 milyon iken bugün 7 milyona düştü. Artık oralar insanların yaşayamayacağı yerler hâline dönüştürüldü. "Buralarda yaşamayın." denildiği için çok az orman köyünde, 400 bine yakın orman işçisi hâlâ işçilik yapabiliyorlar. Diğer köylerimizde nüfus giderek azaldı, köylerde yalnızca yaşlı insanlar var.

Şimdi, Anayasa'nın orman köylerinin başka yerlere taşınmasını gerekçe göstererek getirmiş olduğu, bu 2/A diye özetlediği madde, geçmiş dönemde orman köylerinin başka yerlere taşınmasına kolaylık sağlamak için getirilmişti. Şimdi orman köylerinin böyle bir talebi yok. Bizim orman köylülerimiz sosyal, hukuksal ve kültürel olarak taşındığında başka bir köyde yaşamak istemezler. Yani ya kendi babasının doğduğu köyde, babasının mezarının olduğu köyde yaşar ya da o köyde yaşamaz, kente göçer; fiilen durum budur. "Bunu başka bir yere taşıyacağım." diye bir gerekçe üretmek günümüzün koşullarında olanaklı değil. Zaten tarih boyunca da Türkiye'de bir buçuk köyde bu uygulama yapılmış ve başarılı da olmamıştır.

Şimdi, sonuç nedir? 2/B arazileri aslında kamuoyunda tartışılıyor ama esas amaç 2/A arazilerinin gelecekte yeni yerleşimlere açılması için ormanların talan edilmesi anlayışıdır. Gelecekte artık hem 2/B arazileri hem de 2/A denilen yerler Türkiye'de yoksul orman köylüsünün satın alabileceği alanlar değildir ve buraları yoksul köylüler alamayacağı için artık sermaye alacaktır.

Görüyorsunuz, zaten tasarının başında da belirtmişti, Hatay’ dan İstanbul’a kadar olan kıyı şeridinde 190 bin hektar 2/B alanı var, buralar satılacak ve paraya dönüştürülecekti. Orman köylerinde para yok. Orman köylerinde yaşayan yurttaşlarımızın büyük çoğunluğu yoksuldur, çok az sayıda zengin insan vardır. Bu yoksul insanların 2/B alanlarını parayla satın alabilmeleri olanaklı değildir. Ancak bazı sermaye sahiplerine aracılık etmek durumunda kalarak belki satın alabilirler. Onun için...

Bir de şunu söyleyelim: Türkiye’ de Çevre Orman Bakanlığı, “Ormanlarımıza Sahip Çıkalım” diye bizim 2003 sürecinde oluşturduğumuz bir platform var, buna bir teşekkür borçlu, özür borçlu. 2003 yılında “Türkiye’ de 473 bin hektar 2/B alanı var.” derken bu Bakanlık bugün “410 bin hektar var.” diyor. Niye? Azaldı mı? Havaya mı uçtu, buharlaştı mı? Değil. Ormanlarımıza Sahip Çıkalım Birliğinin söyledikleri birebir doğru çıktı. Çünkü 2/B diye adlandırılan yerlerin önemli bir bölümü orman köylümüzün tarımsal etkinliklerden uzaklaşması nedeniyle kendiliğinden yeniden ormanlaştı. Dolayısıyla, o 473 bin hektar orman 410 bine düştü, 63 bin hektarlık orman alanı kazanmış oldu memleket.

BAŞKAN – Bir toparlayalım efendim, müsaade ederseniz.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Şimdi, bu uygulamalar dört nedenle bence bu tasarı geri çekilmeli. Ormanlarımıza Sahip Çıkalım Birliği dâhil, yine, biraz önce söyledim, yoksul orman köylerimizden söz ediliyor diye, yoksul orman köylerimizin en önemli örgütü olan OR-KOOP bu toplantıya bile çağrılmamış. Dolayısıyla, Ormanlarımıza Sahip Çıkalım Birliği içinde bu örgütler de var. Eğer doğru dürüst bir tasarı hazırlanmak isteniyorsa, 2/A gibi bir olumsuzluk ortadan kaldırılmak isteniyorsa bu tasarı öncelikle bizim gibi demokratik kitle örgütlerine önceden haber vererek onların bilgileriyle bir tasarı hazırlanmasıyla mümkün olabilir. Zaten bu Hükûmet de ilk iktidara gelirken söylemişti biliyorsunuz “Biz sivil toplum örgütlerine danışacağız, onların görüşlerini alacağız.” diye. Nedense son yıllarda unuttu, hiç kimseye haber bile verilmiyor. Ancak böyle toplantılardan haberimiz olduğunda gelip konuşuyoruz ama bizim görüşlerimizin de dikkate alınmadığını biliyoruz.

Bu 2/B konusu şunun için zararlı değerli arkadaşlar: Türkiye’ de orman kadastrounu hâlâ bitirmediler. 2007 yılında zamanın Orman Bakanı söz vermiş olduğu hâlde, “İki senede bitireceğiz.” dediği hâlde hâlâ bitmedi. Şimdi, bitmemiş bir çalışmanın ortasında “Biz bazı alanlara ilişkin birtakım tasarruflarda bulunacağız.” dersiniz gelecekte yapılacak orman kadastro çalışmalarını baskı altında tutarsınız ki bugüne kadar yapılamamış orman kadastro çalışmaları Karadeniz Bölgemizdedir. Karadeniz Bölgemizdeki orman kadastro çalışmaları bitmeden, memleketin fotoğrafını tam olarak önümüze koymadan bu tür alanlara çözüm önerileri üretmek doğru değildir.

İki: Orman kadastro bitsin. Orman kadastro komisyonlarının yapıları değiştirilsin.

Üç: 2/B alanlarının nitelikleri ortaya çıkarılsın. Bu konuda hiçbir çalışma yapılmamış. Yani 2/B alanlarının niteliği derken şunu kastediyorum: 2/B diye, “Orman niteliğini kaybetti.” diye daha önce çıkardığınız yerler, kimin adına çıkarıldı, bugün kim kullanıyor? Oranın toprak yapısı nedir? Eğimi nedir? Erozyona yatkınlığı var mıdır? Hangi ekosistemlerle bitişiktir? Ve buraları kamu yararına kullanabilme olanakları var mıdır? Bu özellikler ortaya çıkarılmadan 2/B alanlarına ilişkin çözüm önerilerinde bulunmak havanda su dövmek gibi bir anlama gelir ve ne olur sonuçta? 2/B alanlarını orman köylerimiz, yoksul köylerimiz almaz; sadece sermayeye yeni arsa, yeni sermaye olanakları sağlamış olursunuz. Bugün de zaten 2/B alanlarının satılmasını istiyor görünenlere bakınız, Türkiye Odalar Borsalar Birliği istiyor, Ankara Ticaret Odası istiyor ama yoksul orman köylerinin örgütlerinin böyle bir talebi yok. Onun için, 2/B alanlarının satılması, diğer ekosistemlerle birlikte orman ekosistemlerine büyük ölçüde zarar verecek bir girişimdir. Ormanlara yeni saldırıları o tarafa yöneltmek için oluşturulacak bir girişimdir. Bundan vazgeçilmeli, bu tasarı bu şekliyle yasalaşmamalı.

Bir de şunu söyleyeyim: Türkiye’deki 2/B alanları için de yanlış bir algı yaratılıyor, onun için düzeltmekte yarar var. Sanki hepsi yapılaşmış, tekrar ormana dönüştürülemezmiş gibi gösteriliyor. Değerli arkadaşlar, Türkiye’deki 2/B alanları, bugün 410 bin hektar olarak gösterilen alanın yalnızca 22 bin hektarı yapılaşmıştır. Bu yapılaşan yerleri sanki her taraf yapılaşmış gibi gösterip çözüm önerisinde bulunmak, tasarıya böyle hükümler koymak son derece zararlıdır. En azından tarihsel olarak bizi bir külfetin, bir sorumluluğun altına iter diye düşünüyorum. Ayrıca, bu 2/A yaklaşımı, değerli arkadaşlar, Türkiye’nin devletler arası imzaya açtığı ve Türkiye’nin de taraf olduğu devletler arası sözleşmelere de aykırıdır. Yani Türkiye “Ben orman alanlarımı koruyacağım, türlerimi koruyacağım.” diye uluslararası sözleşmelere imza atmıştır. Şimdi diyor ki: “Ben orman olarak muhafazada yarar görmeyerek Türkiye ormanlarının önemli bir bölümünü dışarı çıkarabilirim.” Onun için, 2/A kesinlikle bu tasarıdan çıkarılmalı, 2/B de bu şekilde uygulanmamalı diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, ben de teşekkür ederim.

Tabii, siz, anladığım kadarıyla, tasarıya kısmen de tekliflere kurumsal bir anlamda karşı çıkıyorsunuz. Peki, arkadaşlarımız görüşlerinizden yararlanacaklar.

TEMA Vakfı adına, efendim, ben de istirham ediyorum size, on beş dakikada lütfen.

TEMA VAKFI GENEL MÜDÜRÜ MEHMET SERDAR SARIGÜL – Saygılar sunuyoruz öncelikle. Teşekkür ederiz bu imkânı tanıdığınız için.

Biz Vakfımızın uzun bir sunumunu yaptık bu konularla ilgili. Bu elektronik dosyayı da, sunum dosyalarını da sizlere bırakmak istiyoruz her şeyden evvel.

BAŞKAN – Çok memnun oluruz. Tabii, esas komisyondaki görüşleriniz, alt komisyonlarda da oradaki şeyleriniz saklıdır tabii ki.

TEMA VAKFI GENEL MÜDÜRÜ MEHMET SERDAR SARIGÜL – Hemen hızla önce bir konuya temasta bulunmak istiyoruz.

Temel görüşlerimizin içerisinde bir kere ormanın doğru algılanmadığı kanaatindeyiz. Orman sadece ağaçlık bir alan değildir, orman bir ekosistemdir. Ormanın içerisinde ağaç da bir unsur olup ağaçla birlikte tüm flora yani bitkileri, hayvanları, mikroorganizmaları, toprağı, suyu; orman böyle bir bütündür.

Diğer konulardan bir tanesi, orman bir kaynak değil, bir doğal varlıktır. Bir kere bu algıyı düzeltmemiz lazım ve her türlü hazırlanacak olan kanun tasarısının da bu algıyla oluşması gerektiğine inanıyoruz. Niye doğal varlık olduğu meselesini biraz sonra biraz daha detaylı anlatacağım ama ormanlar her ne kadar tapuya tescil edilseler de -ki orman olarak tescil edilmiş durumdadırlar- devletin hüküm ve tasarrufu altındaki alanlar olup hukuki rejimleri farklıdır. Anayasa'nın 169 son fıkrası, 170'inci maddesi, 6831 sayılı Kanun'un 2'nci maddesi bütünüyle kaldırılmadan ve 1'inci maddesindeki tanım da düzeltilmeden bu sorunun çözüleceğine inanmıyoruz.

Tasarı sorunu çözmekte, sadece işgalciyi ödüllendirip yeni işgalleri teşvik etmektedir. Yani 2/B'leri, 2/A'ları devam ettirmek istiyorsunuz, biz buna karşıyız.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında olmak konusuna çok kısaca değinmek istiyoruz. Burada madde 138, tabii servetlerin ve kaynakların aranması, işletilmesi konusundaki maddeye bakıldığı zaman, "Tabii servetler ve kaynaklar devletin hüküm ve tasarrufu altındadır." diye başlayan maddeye atıfta bulunmak istiyoruz ve söylemek istediğimiz şu: Ülke, vatanda yaşayan insan topluluğu yani millet, ulus, bağımsızlığını koruma adına egemenlik yetkisini devlete devretmiştir. Devlet ulusun verdiği egemenlik yetkisini korumak ve onun adına kullanmakla hem yetkili hem de sorumludur.

Devletin mal varlığı ikiye ayrılabilir: Hazinesinin mülkiyetinde olanlar, bunlar evrensel hukuk sistemine tabidir; devletin hüküm ve tasarrufu altında olanlar, bunlar da egemenlik hukukuna tabidir. Evrensel mülkiyet hakkına baktığımız zaman, devlet diğer tüzel ve gerçek kişiler gibi taşınır, taşınmaz mal sahibi olabilir; bu malları satabilir, takas edebilir, kiralayabilir, bedelsiz olarak devredebilir. Bu mallar eğer taşınmaz ise mutlaka tapuludur ve ister taşınır ister taşınmaz olsun devlet adına bu işleri Türkiye'de maliye hazinesi veya onun yetkilendireceği diğer kurumlar yapar. Ama egemenlik hukuku, egemenlik hakkında başka bir şey var. Tapulanmayan, bir başka deyişle sahipsiz veya sahiplenilemeyecek mallar yani kimler bunlar, neler? Ormanlar, akarsular, göller, sulak alanlar, iç denizler, tuzlalar, kara suları, bütün akar ve durgun sular, tatlı, tuzlu, acı sular, bunların kıyıları, dağlar, yaylalar, meralar ve her türlü yer altı kaynakları. İşte bunlar sahipsiz veya sahiplenilemeyecek mallar, bunlar egemenlik hakkıyla yürütülmesi gereken konular. Bunlara aynı zamanda "devletin hüküm ve tasarrufu altındaki mallar" da denir. Hazine adına kayıtlı olmayan bu mallar için devlet hazine adına kayıtlı mallara uyguladığı satış ve benzeri tasarruflarda bulunamaz. Çünkü bunlar

üzerinde devletin mal sahipliği hakkının kökeni evrensel mülkiyet hakkından değil, ulusun ona devrettiği egemenlik hakkından kaynaklanmaktadır. Değerli vekiller, bu nedenle bu tip mallar üzerinde sadece kamu yararına ve sınırlı süreli irtifak yani yararlanma hakkı tesis edilebilir; orman ve kıyılarda turizm amaçlı tahsisler, maden ve petrol tesisi işletme hakları gibi.

Ormanlar doğal kaynak mı, doğal varlık mı? Buna hemen kısaca değineyim. Anayasa'nın 168'inci maddesinde iki kavram daha karşımıza çıkar. "Tabii servetler" yani doğal varlıklar, "tabii kaynaklar" yani doğal kaynaklar. Doğal kaynaktan yararlanma ile doğal varlıkları geliştirme ve koruma prensibinin ayırt edilmesi gerekir ve bu tasarı bunu gözlemlemektedir, bu gözle bakmamaktadır. "Kaynak" kavramı başlangıç itibarıyla yararlanmayı, kullanmayı, tüketmeyi çağırıştırılmaktadır ve bilinçli olarak bu anlamda kullanılmaktadır. "Doğal varlık" kavramı ise öncelikle koruma, geliştirme ve en sonra kullanmayı, elbette sürdürülebilir bir kullanmayı çağırıştırılmaktadır.

Ormanlar en büyük karasal ekosistemlerdir ve en değerli doğal varlıklarımızdır. Ülkemizdeki orman varlığının yüzde 93'ü doğal olup biyolojik çeşitlilik açısından da bu son derece önemlidir. Bugün sabahki bölümde de söyledim, bir sonraki nesillere bir şeyler bırakmak gerekiyor, bunu tüketmemek gerekiyor, yaşamak için yaşatmak gerekiyor.

Ormanlar içinde birçok kaynağı barındırır. Oksijen üretme kaynağıdır. Evet, ormanın kendisi değil ama ormanın içerisinde oksijen üretme kaynağıdır. Ormanlar su üretme kaynağıdır. Ormanlar sadece odun değil, odun dışında özellikle gıda ve kimya sanayileri için ham madde kaynaklarıdır; meşe palamutları, harnuplar, çam fıstıkları, sıgla yağları vesaire vesaire. Ormanlar birçok mikroorganizma, çeşitli bitki ve hayvanlara –daha önce de ifade ettiğimiz gibi- yaşam alanı sağlar. Ayrıca, rekreasyon, spor, eğlence, eğitim, turizm ve dinlence için de olanak sağlar. Bu nedenlerle bu kadar zengin ve çeşitli kaynaklara sahip olan ormanlara "kaynak" diyemezsiniz, ancak ormanlar "doğal varlık" olarak nitelendirilmelidir. Dünya ekosisteminin -ki dünya da bir ekosistemdir, bu yaşadığımız planet, gezegen bir ekosistemdir- ve temelde yaşamın bu çok değerli unsuruna sadece tüketim odaklı değil, önce koruma ve geliştirme bilahare sürdürülebilirlik yani kendini yenileme hızını aşmayacak bir kullanım odağı ile yaklaşılmalıdır. Örnek isterseniz açın, okuyun, Finlandiya. Finlandiya ormancılığında ne yaptı? Size Türkiye için çok güzel örnek olabilecek bir yerdir bu.

2/B kavramı... 2/B'ye de biraz değinmek istiyorum. "Bilim ve fen bakımından niteliğini kaybetmek" kavramı... İnsan eliyle tahrip ediyoruz, işgal ediyoruz ormanlarımızı. Anayasa'nın 169'uncu maddesine dayanarak Orman Kanunu'nun 2/B maddesi ile uydurulan yasal bir kılıftır bu "bilim ve fen bakımından niteliğini kaybetmek". Bu mudur? Var dosyalarda, göndereceğim size. Ormanın içerisinde bilim ve fen bakımından niteliğini kaybetmiş! Yap sen ormanın içerisine, bilim ve fen bakımından niteliğini kaybettir. Bu mudur? İşgal etmişiz ormanı. Bu mudur? İşte resimleri burada. Bakın, hepsi var, uçaktan resimleri var çekilmiş. Bizim elimizde çok var. Hiçbir şey yapamıyorsanız

uydulara bakın, tonlarca resim bulacaksınız, tonlarca yer bulacaksınız. Bunlar projeymiş, bunlar efendim ormanmış. Bakın, orman; bakın, orman. Biz kendimiz yok ediyoruz ormanı sayın vekiller, sayın arkadaşlar. Bakın, orman, sanayi tesisleri. Git ormanın içerisine yap, yok et; ondan sonra onu satalım. Niye satıyoruz? Orman bizim varlığımız. Bugününüzü düşünmeyin, geleceğinizi düşünün. Bugün varsınız yarın hepimiz Allah'ın huzuruna çıkacağız, hepimiz öleceğiz gideceğiz ama bunun vebali var, hakikaten vebali var bu işin. Buna sahip çıkmak lazım, bunu yapmamak lazım. “Bunu satalım.” Bugün sattınız, ne olacak? Yarın başka neyimizi satacağız? Sata sata nereye gideceğiz? Kaynak yaratmakmış, ormanı satarak kaynak yaratmayın. Bunu Cumhuriyet Halk Partisine de söylüyoruz, bunu AKP'ye de söylüyoruz, bunu MHP'ye de söylüyoruz, yapmayın, bütün partilere söylüyoruz. Yapmayın, bunu satmayın, yanlış bir şey yapıyorsunuz.

Çözümünü de söyleyeceğiz ama izninizle 2/B kavramıyla ilgili olan boyutta ve Anayasa'yla ilgili olan boyutunu da Hukuk Danışmanımız Ömer Bey iki kelimeyle size onları da devam edecek. Ben de çözüm kısmına tekrar döneceğim.

TEMA VAKFI HUKUK MÜŞAVİRİ ÖMER AYKUL – Sayın Başkanım, değerli üyeler; yaklaşık on beş seneyi aşkın süredir bu 2/B'yle uğraşıyordum, bu tasarıyla birlikte şimdi karşıma bir de 2/A çıktı. 2/A diye benim bir sorunum hiç olmamıştı bugüne kadar ama uyuyan bir dev uyandı. Çünkü burada -demin de bahsedildi- süre yok, bir tarih yok. Her ne kadar tasarıda ve tekliflerde de bir tarih yok. Ben tasarımı ve Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun teklifini okumuş, MHP'nin teklifini görmemiş bir hukukçu olarak huzurlarınızdayım.

Şimdi, bir kere, Anayasa Mahkemesinin kararları var. Her ne kadar son Anayasa Mahkemesi, 5831'le yani bu yasanın öncüsü olan yasayla ilgili verdiği kararda her ne kadar reddetmemişse de o kararın bir cümlesini okumak isterim: “Bu nedenle orman dışına çıkarılan alanların kadastro sırasında buraları fiilen kullananların beyanlar hanesine kaydı bu kişiler açısından herhangi bir hak doğurmayıp ancak fiilî durumun tespiti ve alenileştirilmesi anlamına gelecektir. Bu tespitin tek amacının bu arazilerin fiilen kullananlara satılması olduğu söylenemez.” Yani son Anayasa Mahkemesi kararı da diyor ki bizlere, sizlere: Bakın, bunun sonucunda satış olamaz. Bu mefhumu muhalifinden önümüze çıkan netice budur. Ben özellikle Anayasa Mahkemesinin bu kararını belirtmek isterim. Bu bize göre son derece de önemli.

Değerli vekillerim, sorun hukuku yerinde dururken yani 2/A, 2/B anayasal dayanağı olan 169 son ve 170 yerinde dururken çözüm hukuku oluşmaz, oluşmaz. 2/B bir sorun mudur? Evet, bir sorundur. Çözülmesi midir? Evet, çözülmelidir. Ama 2/B sorununun çözümünde içinde satış varsa... Hâlâ, şu anda dahi biz burada konuşurken yeni 2/B'ler oluyor, birileri bir yerleri işgal ediyor. O zaman, lütfen, bu sorun hukukunu önce geçici maddelere ve sonra da tümüyle kaldıracak hukuku oluşturunuz ki ondan sonra çözüm hukukunu oluşturun. Şimdi siz mevcudu çözmeye çalışıyorsunuz,

tamam, çok güzel, bir sorun var ama tencere delik, alttan akıyor, ormanlarımız hâlâ işgal ediliyor. O nedenle, biz diyoruz ki: Önce, sorun yaratan hukuku lütfen... Tabii, bu birden kesilmez, bir kanun süreci vardır. Önce geçici maddelere atılır, sonra tümüyle kaldırılır. Sonra da tümüyle kaldırın, bir kere önce bu irade gösterilsin.

Değerli ormancı arkadaşım “Kadastro tamamlanmamış.” dedi, bunu tekrarlamak istiyorum. Hakikaten daha bitmemiştir bu iş. Sorunlar da bitmemiştir, yargıda davalar da devam etmektedir 5831’le ilgili olarak.

Şimdi şunu düşünelim: 60’lı yıllara bir dönelim. 60’lı yıllarda bizim “kat mülkiyeti” diye bir kanunumuz var mıydı? Müteahhitler geldiler, özellikle Karadenizliler, sefer taşı gibi evleri yaptılar, araziden koptuk, havada bir taşınmazımız oldu; onu bağlamak için bir hukuk yarattık, adına da “kat mülkiyeti hukuku” dedik. Ondan sonra 90’lara geldik. Bir taşınmazı, hatta tekneleri bile ortak mülkiyete girdik, devre mülk; devre mülk hukuku çıktı. Demek ki ihtiyaçlar yeni hukukları yaratır.

Şimdi karşımızda çok ciddi bir sorun var, çok büyük bir sorun var. Bu sorunun çözümü satış değil, bu sorunun çözümü oradaki insanların oraya yaptıkları... 3 kere, 4 kere el değiştirmiş 2/B arazileri var, kimseden para alamayız. Adam oraya zaten para ödemiş, bize ödeyebilir mi? Yani ben o arazilerde gezdim, biliyorum, oradaki insanlarla çok konuştum. Bu çok kolay değil. Yasayı çıkarırız ama uygulaması çok kolay olmaz, hatta hiç olmaz, hiç olmayabilir, bir kere daha başarısızlık olur. Onun için, bunu başarmak için biz burada farklı bir hukuk önerelim.

Bir kere, buradaki yaşanan bilelim ki işgaldir. İşgal bizim hukukumuzda göre suçtur ama çözümü gerekli bir konudur. Doğrudur, çözülmelidir ama biz işgalciyi ödüllendirmeyelim, gelin ormanları korumak ve hukuku yaratmak, hukuku yaşatmakla ilgili bir çözüm önerelim. Bunun için de diyoruz ki: Bir kere, işgal alanlarında kentleşmiş alanlar var, toplu yerleşim alanları var. Bir kere, toplu yerleşimi iyi tespit etmek lazım. Bu, Anayasa’mızda da var, “yerleşim alanı hâline gelmiş” diyor. Demek ki bir toplu yerleşim alanının tanımı lazım. Yani oradaki şimdi -Genel Müdürümüz gösterdi- üç villa, beş villa, yirmi villa, otuz villa Kavacık böyle dolu, Sarıyer dolu; bunlar toplu yerleşim değil.

Toplu yerleşimi iyi belirleyip toplu yerleşimde olanların oradaki haklarına asla hâle getirmeyerek ama dünyada da örnekleri olan yeni, süreli mülkiyet hukukunu bu ülkeye getirmemiz lazım. Yani oradaki insanların yatırımına bir değer biçeceksiniz, o değere göre azami doksan yıl olmak üzere oranın maliki olacak. O süreyi kendisi, çocukları, torunu kullanabilir. O süre içerisinde orayı satabilir ama o sürenin sonunda mutlaka o mülk, kökeni orman olduğu için, kökeni devlet hüküm ve tasarrufu altındaki alan olduğu için, dayanağı egemenlik hukuku olduğu için özel mülkiyete kesinlikle ve kesinlikle söz konusu olamaz. Anayasa’yı değiştirsek de olamaz Değerli Başkanım ve vekiller, olamaz. Ha, hukuka aykırı bir anayasamız, hukuka aykırı bir yasamız olabilir, yapabiliriz ama hukuka

uygun olmaz. Bunlar bu şekilde. Aynı şekilde sanayi alanlarına da... Sanayi alanları da var 2/B alanlarında, bunlara da süreli mülkiyet verilmeli ama bunlar sonunda devlete veya devletin belirleyeceği bir şekilde belediyelere dönebilmeli. Yani bu ülkede herkes şunu bilmeli: Ben hiçbir şekilde ormanı işgal ederek kendim için, ailem için bir kazanım elde edemem. Çünkü ben ormanı işgal etmedim, ben bir daire sahibi olmak için otuz sene çalıştım. O zaman, adil olmayız. Ama oradaki insanları da sokağa atmaya hakkımız yok. Elbette dozeri dayayıp “Çıkın dışarı.” demeyeceğiz. Onların oradaki bütün haklarını koruyarak ama asla orman alanların maliki olamayacağını bu ülkeye yerleştirerek bundan sonraki orman işgallerinin de önünü ancak böyle önleyebilirsiniz.

Dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum. Saygılar sunuyorum efendim.

BAŞKAN – Üstadım siz de toparlayın.

TEMA VAKFI GENEL MÜDÜRÜ MEHMET SERDAR SARIGÜL – İzninizle, son noktaları söyleyip hemen toparlıyorum.

Bütün bu anlattıklarımızın yanı sıra bir noktaya çok kısaca değineyim. Gerçek 2/B mağdurları kesinlikle orman işgalcileri değildir. Onların üzerinde herhangi bir kısıtlama ve şerh olmayan taşınmazlarında tapu kaydına ve devlete güvenerek satın aldıkları, imar durumları inşaata elverişli olan yerlerde yapılarını oluşturup iskânı, ruhsatı dahi almış olduğu hâlde yıllar sonra “Burası orman.” veya “2/B” denilerek tapuları iptal edilen, işgalci konumuna düşürülen vatandaşlar gerçek mağdurlardır. Bu durumda doğru çözüm, 2/B adına tapu iptali uygulaması yapılmaması ve ormana dönüştürülecek alanlarda ise kamulaştırma yapılmasıdır. Tasarının tek olumlu yönünü de bu yön olarak görüyoruz, bunu paylaşmak istiyoruz.

Toparlıyorum.

Mutlaka toplumsal uzlaş gerekecektir. Doğrudur, buna hepimiz katılıyoruz ama bir yanda işgal ile haksız kazanç elde edenler ve öbür tarafta etmeye devam edenler ve bir tarafta da gerçek 2/B mağdurları ve diğer tarafta da bu işleri hiç yapmamış olan diğer mağdurlar; bu şekilde bir toplumsal barış olması mümkün olmaz. Bizim arkamızda 1 milyon 240 bine yaklaşan bir imza kampanyası var. Bunlar daha önce de teslim edilmiştir. Gerekirse 1 milyon 200 bin değil, 2 milyon 200 bini de toplamaya çıkarız; bu işi yaparız, gece gündüz burada da yatarız. Ormanlarımızı lütfen satmayın.

Teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Evet, Üstadım...

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Sayın Başkanım, bir cümle ekleyebilir miyim?

BAŞKAN – Peki.

TMMOB TEMSİLCİSİ AHMET DEMİRTAŞ – Tasarıdaki maddelerin tümünü dikkatle izlediğinizde orman köylüsünün desteklenmesi ve kalkınmasının sağlanmasına ilişkin bir tek cümle

yoktur. Sadece orman köylüsünün kalkındırılması ve desteklenmesi gerekçe bölümünde vardır. Ayrıca, satılacağı varsayılan 2/B arazilerinin gelirleri toplanacak ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığında, kentsel dönüşümde ve risk olan yerlerde kullanılmak üzere verilecektir. Yani satıştan elde edilecek parayla ağaçlandırma yapılmayacaktır, orman köylüsünün kalkınmasına destek verilmeyecektir. Orman köylüsüne destek verileceği sadece gerekçe bölümünde vardır, maddelerde yoktur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Efendim, gerek TMMOB gerek TEMA temsilcilerine teşekkürlerimi ifade ediyorum. Elbette görüşlerini kale alacağız. Tabii, bu görüşlerini diğer sivil toplum kuruluşlarıyla beraber esas komisyonda ve alt komisyonlarda da ifade etmeleri mümkündür. Yalnız, burada bir ifadede bulunmak istiyorum. Tabii, siyasetçi bir anlamda sorunun temeline inmekle beraber mevcut sorunu da çözmek konumunda olan da bir makamdır. Yani anladığım kadarıyla her iki kuruluş bu olayda hem tasarı hem de teklifin tümüne de karşı gibi bir yaklaşım içerisindedir. Ama şimdi yani “Bu cenaze niye oldu? Niye adam öldü?” demek ama bir de cenazenin kaldırılması gibi bir duruma baktığınız zaman... Ha, tabii, çözümlerdeki yöntem, farklılık onlara da katılıyorum ama elbette yani bunları da nazara alarak mutlaka bir çözümün de olmasının toplumsal ihtiyaç olduğu konusundan bakmak lazım.

Şimdi, değerli arkadaşlarım, bundan sonraki bölümde biraz önce söylediğim arkadaşlar görüşmelere devam edecekler. Ben bir süre müsaadenizi istirham edeceğim. Tekrar ediyorum: Tümü üzerindeki görüşmeler devam ettikten sonra tekrar Hükümet temsilcisine söz vereceğiz ve akabinde Komisyon görüşünü oluşturmak üzere mutabık kalınan görüşlerle mutabık kalınmayan görüşleri tekrar bir toplamak durumunda olacağız.

Şimdi ben Sözcümüze...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, müsaade ederseniz, şimdi Genel Kurulda İç Tüzük görüşmeleri başladı.

BAŞKAN – Başlamış mı efendim? Nasıl yapacağız şimdi ama bu da...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Bütün gruplar şimdi kendi milletvekillerini orada istiyor. İsterseniz buna yarın kaldığımız yerden devam etmek üzere ara verelim.

BAŞKAN – Yarın seçmen kütükleriyle ilgili bir...

İLHAN İŞBİLEN (İzmir) – Durmadan mesaj geliyor efendim, “Çoğunluk sağlanamadı.” diye.

BAŞKAN – Ama yarın da aynı şey olacak.

Peki, şöyle yapabilir miyiz arkadaşlar: Tümü üzerinde kaç görüş var? Şimdi benim tespit ettiğim, Sayın Mehmet Erdoğan, Sayın Enver Erdem ve Sayın Ali Serindağ’ın dışında görüş belirtmek isteyen arkadaşımız var mıydı?

Doğrudan görüşlerini tespitine girip bunu bugün bitirelim arkadaşlar, çünkü biz tali komisyonuz, genel olarak görüşlerimizle... Çünkü, bizim de arkadaşlarımızın üzerinde mutabık kaldıkları görüşler var. Süratlendirelim isterim bunu, ne dersiniz? Doğrudan görüş oluşturmaya girişelim mi? ("Peki" sesleri) Öyle yapalım müsaade ederseniz ve bu işi de yarım saat, bir saat içinde bitirelim.

Hüseyin Bey, lütfen, yönetsin, ben yetişmeye çalışacağım. Genel Merkeze kadar gidip geleceğim.

(Oturma Başkanlığına, Sözcü Hüseyin Bürge geçti)

BAŞKAN - Evet, sayın arkadaşlar, beni kabul ettiğiniz için teşekkür ediyorum.

Şimdi, iki sıkıntıyı birden, Mehmet'ciğim, eğer algıarsak, sevgili vekillerim, doğru bütün arkadaşların sıkıntısı, AK PARTİ'de de, Milliyetçi Hareket Partisinde de, CHP'de de var, yani Genel Kurula gitmemiz noktasında var. O zaman müşahhas şeylerle ilgili antant kaldığımız işleri veya kalmadığımız işleri oylayarak bence görüşümüzü tali komisyon olarak asıl komisyonlara yazmış veya göndermiş olalım. Yani, aykırı fikir veya olumlu bir fikir, ben başkan vekillerinden aldığım la alakalı isterseniz onu da sizlerle paylaşabilirim, belki sizin de uygun görebileceğiniz bir düşünce söz konusu olabilir diye kanaat belirtiyorum ama son söz sizin.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, kıymetli misafirler, basınımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi üzerinde konuştuğumuz kanun Türkiye'nin her yerini elbette ilgilendiriyor ama ben Muğla milletvekiliyim, en çok ilgilendirdiği illerden birisi de Muğla. Tabii, toplantının birinci bölümünde Hükûmet adına Orman Bakanlığı temsilcisi, Müsteşar Yardımcımızın sunuşunu dinledik ve gene şu anda başkanlığımızı yapan Hüseyin Bey de 2003 yılındaki kendisinin bu konuyla ilgili yaptığı çalışmalardan bahsetti ve o zaman biraz muhalefetle birlikte herhâlde Sayın Cumhurbaşkanının bu konuyu Anayasa Mahkemesine götürmesine üstü kapalı sitem etti. Şimdi Anayasa ortada, idare bir çözüm yeri, Meclis bir çözüm yeri, Hükûmet çözüm üretmek zorunda. Şimdi, biz bu işi burada özellikle iktidar temsilcilerinden tasarımı hazırlayıp gelenlere samimiyetle sormak istiyoruz: Hakikaten ortada bir çözüm üretmek istiyor muyuz, istemiyor muyuz? Eğer bir çözüm üretmek istiyor isek öncelikle bu işe bir adım geriden başlamak lazım, hazırlık yapmak lazım çözüm üretmek için. Bakın Türkiye'nin bugünkü en önemli sorunlarından ve yargıyı da işlemez hâle getiren temel sorun, mülkiyet problemidir, mülkiyet davalarıdır. Bunun sebebi nedir? Türkiye'nin üçte 2'sinin hâlâ aşağı yukarı kadastrounun yapılmamış olmasıdır. İster orman ister orman dışı hazineye ait alanların, geniş bir alanın Türkiye'de kadastrou tamamlanmamıştır. Şimdi, 2/B ile ilgili çözüm üreteceğiz ve bu çözümü, bu kanun teklifini buraya getiren on yıllık da bir iktidarla muhatapız şu anda. On yıldır iktidarınız boyunca 2/B ile ilgili alanları kim kullanıyor, ne kadar kullanıyor; bunların bir kadastro çalışması

yapılmadan buraya getirildi. Şimdi bir de kuyruğuna 2/A eklendi. Bundan sonra ormanlardaki talanı kimse engelleyemez ama fiili durumu da çözmek elbette ki Meclisin ve Hükûmetin sorumluluğudur. Fiili durumu çözmek istiyorsak, bir, Anayasa'yı bu çözüme uygun hâle getireceğiz, öncelikle. İki, kadastro çalışmalarını tamamlayacağız. Kimin nerede, nasıl bir mülkiyet hakkı var; bunu tespit edeceğiz, ondan sonra getirip bu kanunu burada görüşeceğiz. Bunları yapmadan şimdi efendim bu sefer Sayın Cumhurbaşkanı bu kanunu Anayasa Mahkemesine götürmeyebilir. Muhalefet siyasi gerekçelerle Anayasa Mahkemesine götürmeyebilir, ama 12 Eylül 2010'da oylanan Anayasa değişikliğiyle Anayasa Mahkemesine ferdi başvuru hakkı getirilmiştir. İşte biraz önce sunumunu yapan TEMA Vakfı, Orman Mühendisleri Odası veya çevre konusunda duyarlı olan herhangi bir vatandaşımız bu konuyu bundan sonra Anayasa Mahkemesine götürür ve biz Türkiye Büyük Millet Meclisinin bir sürü komisyonuna ve Genel Kuruluna boşu boşuna zaman kaybettirmiş oluruz. Yani tekrar ediyorum, çözüm istiyorsak, önce tespitlerimizi yapacağız, sonra Anayasa'yı bu çözüme uygun hâle getireceğiz, ondan sonra bunu görüşeceğiz. Bu kanunda tartışılmayacak bir tek şey var, devletin devamlılığı ilkesini tartışmaktan çıkaran, daha önce edinilmiş tapuların üzerindeki 2/B şerhlerinin herhangi bir şart aranmaksızın kaldırılması, bu kanun tasarısında hiç tartışılmayacak tek hüküm. Çünkü adama dedesinden kalmış mülkü tartışılır hâle getirdik. 1947 yılında benim kendi ilçemde dedesi tapu almış adamın, 2010 yılında Maliye Bakanlığının gönderdiği bir genelgeyle tapu üzerine 2/B şerhi işlenmiş.

BAŞKAN – Yoğun bir şekilde var.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) - Şimdi, böyle bir devlet olmaz. Olmaz böyle bir şey. Yani bunun dışında bu kanun tasarısının tartışılacak çok tarafı var. Bir, idarenin koyduğu tekliflerin işte rayiç bedelinin tartışılmaması, bununla ilgili dava açılmaması, bu da Anayasa'ya başka bakımdan aykırılık teşkil eden bir husus. Bildiğiniz gibi idarenin her türlü eylem ve işlemi yargı denetimindedir. O zaman biz bir hukuk devleti istiyorsak, yani hukuka giden yolları kapatmamamız lazım.

Gene bu 5 bin ve 500 metre meselesi çok tartışılacak. Her ne kadar kamu mülkiyetiyle ilgili de olsa, hazineye ait de olsa, şimdi gene biliyoruz ki mesela Köyceğiz'de işte Hamitköy'de geçen hafta, iki hafta önce sel bastı, gittik oraya. Oradaki arazilerin önemli bir kısmı 2/B ve hazine arazisi. Şimdi bu 2/B ve hazine arazilerinin üzerinde otuz yaşında portakal ağaçları var. Otuz yıldır bu adam bu portakal bahçesine emek sarf etmiş ve onun öbür tarafından zeytin bahçesine emek sarf etmiş hazineden kiralamış, ecrimislini ödemiş başka yerdeki vatandaşlar şimdi bu kanuna göre o mülkleri bedelini ödemek şartıyla alabilecekler ama bu insanlara yarım asırdır emek çektikleri bağını, bahçesini satın alma hakkı bile vermiyoruz. Gene rayiç bedel konusu, üzerinde çok tartışılacak bir konu. Bakınız Muğla'nın nüfusu yüzde 58'i köylerde yaşıyor. Bu yüzde 58 nüfusun yarıya yakını da öyle kıyı bandına çok yakın, 2/B ile iç içe alanlarda yaşıyor.

Şimdi biz buralarda rayiç bedel dediğimiz zaman ben size somut iki köy vereyim kendi ilçemden. Birisi Gökbel Köyü, birisi Sarıgerme'de bulunan Osmaniye Köyü. Bu köyler benim ilkokula gittiğim çocukluk yıllarımda bizim ilçemizin en mağdur iki köyüydü. Yolu bile yoktu. Mesela Osmaniye Köyünün muhtarı benim ortaokuldan sınıf arkadaşım, o arkadaşımızın köyüne araba gitmezdi. O arkadaşımız yakın köye kadar yürüyerek gider beş altı kilometre, oradan minibüsle okula gelirdi. Şimdi burası bir turizm merkezi oldu, yani bu adam yıllardır 2/B hazine arazisi üzerindeki bağını, bahçesini şimdi satın alamayacak ama işte belki iki hafta sonra burada da görüşeceğimiz yabancıların mülk edinmesi kanunu ya da birtakım zengin insanlar, o bölgeyle hiç alakası olmayan gelecekler onun yıllardır kullandığı arazileri gerek hazineden gerekse 2/B statüsüne göre rayiç bedelden dolayı bu insanlar alamadığı için satın alacaklar. Bunlar oradaki insanların müktesebatına uygun kanunlar değil. Yani nasıl 2/B şerhini tapudan üzerinden siliyor isek buradaki insanların da elli yıldır, yüz yıldır bunların içerisinde çok uzun süredir bu mülkleri kullananlar var. Onlar buraları kullandığı zaman oraları turizm merkezi değil, dağ köyü statüsündeydi, orman köyü statüsündeydi. Şimdi 1980'den sonra Türkiye'deki yeni oluşan yapıyla bu bölgelerin yolu yapıldı, elektriği geldi, suyu geldi, telefonu geldi, altyapısı yapıldı, turizm merkezi oldu. Yani bu değişikliklerle bu adamları cezalandırmaya bizim Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak hakkımız yok. İdare olarak sizin de hakkınız yok. Bunların da bu üzerinde çok çalışılması lazım. Bunlar özellikle tarım amaçlı arazilere belki şu şerhi koyabilirsiniz, yirmi sene amacı dışında kullanılamaz vesaire gibi birtakım teknik düzenlemeler yapılabilir ama bu insanların dedelerinden kalan bu 2/B statüsündeki yerleri bugün satın alamaz hâle getirmeye bizim hakkımız yok. Ama dediğim gibi temel sorun baştan başlayıp biz bu işi çözmek istiyor muyuz, istemiyor muyuz, çözmek istiyorsak, önce kadastrondan başlayarak bu işi Anayasa'yla birlikte çözülebilir hâle getirmek zorundayız.

Gene rayiç bedel belirlenirken bir başka husus, biraz önce de belirttiğim gibi insanların emek sarf ederek işte bizim bölgemizde zeytin bahçeleri, nar bahçeleri, portakal bahçeleri, Karadeniz'de işte fındık bahçeleri gibi elli sene emek çekerken, buraya bahçeleri kurarken, orman idaresi olarak, devlet olarak biz buna hiçbir müdahalede bulunmayacağız, şimdi de o insanların emeklerini, katma değer olarak, yani buranın rayiç bedelini belirlerken bir dönüm portakal bahçesi kaç paraya satılır, bir dönüm narenciye bahçesi, zeytin bahçesi, fındık bahçesi kaç paraya satılır diye rayiç bedel oluşturacağız. E o zaman bu portakalları, bu zeytinleri, bu fındıkları gidip biz mi diktik arkadaşlar, şimdiye kadarki, bu hâle gelmesi için emeği biz mi çektik, masrafı biz mi yaptık, devlet mi yaptı, bunları da bir düşünmemiz lazım.

Ben bu düşüncelerle bu kanunun hayırlı olmasını diliyorum ama dediğim gibi Anayasa Mahkemesinden döneceği için bunun bir çözüm olmayacağını baştan bilerek gerekli düzenlemeleri

yaparak ve bir de tabii ki, bundan sonra yeni 2/B, 2/A alanları oluşturmamak için gerekli tedbirleri alarak bu işi çözmek zorundayız.

Teşekkür ediyorum, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Evet, buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sözlerimin başında iki hususa değinmek istiyorum. Birincisi, belki görüşmeye geçmeden evvel söylememiz lazımdı, usul hakkında bir iki hususu dile getireceğim. Daha önce de söyledim, demin bir arkadaşımız da ifade etti, komisyonun görevi öncelikle önüne gelen tasarı veya teklifin Anayasa'ya uygun olup olmadığını tetkik etmesidir. Bizim Anayasa'mıza göre kanun hükmünde kararnameler Resmi Gazetede yayımlandıkları gün aksine bir tarih öngörülmemişse o gün yürürlüğe girer, aynı gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur, Meclis Genel Kurulunda ve komisyonlarda kanun hükmünde kararnamelerle yetki kanunları öncelikle ve ivedilikle görüşülür. Onun için bu anayasal gerekliliğe uymak için komisyonumuzun gündeminde bekleyen kanun hükmünde kararnameler varsa, o kanun hükmünde kararnameler görüşülmeden bizim başka bir konuyu görüşmemiz Anayasa'ya uygun değildir. Bunu komisyonun takdirine sunuyorum ve biz bunu sürekli dile getireceğiz. Her toplantıda biz mutlaka bunu dile getireceğiz. İkincisi, Sayın Başkan, sözlerinizin başında şöyle bir ifade kullandınız. Yanlışsa lütfen düzeltiniz. Şimdi daha önce kanun hükmünde kararnamelerin Meclis komisyonu gündeminde bekliyor olması, şimdi o yanlış devam ettirmemize dayanak teşkil etmez. Şimdi siz sözlerinizin başında Anayasa Mahkemesine başvurmayı “siyasi entrika” olarak değerlendirdiniz ve “siyasi ahlakla” ilişkilendirdiniz. Hâlbuki Anayasa Mahkemesi Anayasa'mızın öngördüğü yüksek mahkemelerden biridir.

BAŞKAN – Şimdi de ortak bir teklif olduğu için söyledim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ne olursa olsun, şimdi, Anayasa'mızın öngördüğü yüksek bir mahkemedir. Elbette Türkiye Büyük Millet Meclisinin görüştüğü ve çıkardığı kanunlar Anayasa'ya uygunluk bakımından her zaman Anayasa Mahkemesine götürülebilir. Bunu bir entrika veya siyasi ahlak sorunu olarak değerlendirmeyi ben doğrusu yakıştıramadım. Esas olan şudur, biz göreve başladığımızda yemin ediyoruz, o yeminimizde “Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağıma” diye bir ifade de var. O zaman biz bunu göz önünde bulundurmalıyız. Tüm çalışmalarımızda Anayasa'yı göz önünde bulundurmalıyız, Anayasa'ya uygun hareket etmeliyiz. Yoksa Anayasa Mahkemesine başvurmayı bir siyasi entrika veya siyasi ahlak sorunu olarak değerlendirmeyi Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında bulunan bir milletvekiline yakıştıramadığımı ifade etmek istiyorum.

Şimdi, izninizle ana konuya geçiyorum: Bizim teklifimizde sadece 2/B düzenlemesi var, bizim teklifimizle bu tasarı arasındaki en büyük fark budur. Bizi daha ziyade 2/B arazilerinin

düzenlenmesiyle ilgili hususları gündeme getirdik. Fakat tasarı 2/A'yı da içeriyor. Bu hiçbir zaman kaynak yaratma amacıyla kullanılmamalıdır. Hazineye gelir sağlamak gibi bir nedenle bu görüşülmemelidir. Ormanların ve kıyılarının talan edilmesine yol açmamalıdır. Orman köylülerine demin Sayın Mehmet Erdoğan da ifade etti, orman köylülerine bedelsiz dağıtılmalıdır. 2/B ile 2/A kapsamındaki araziler birbirinden ayrılmalıdır, Çünkü ikisi birbirinden farklıdır. Ayrıca orman alanlarının daraltılmasına, orman toprağının küçültülmesinin önüne geçilmelidir. Ayrıca büyük kentlerin sağlıklı bir yaşam sürdürmeleri, su ve toprak rejimi bakımından da önemlidir. Bunların da göz önünde bulundurulması gereklidir diye düşünüyorum.

Aslında söyleyecek çok şey var ama Genel Kurula gitmemiz lazım, üç tane de biliyorsunuz önerge verdik, biz bu önergelerimizin de görüşülmesini ve komisyonun onayına sunulmasını istiyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum. Hem sivil kuruluşlar adına sunum yapan arkadaşlara da hassasiyetlerinden dolayı çok teşekkür ediyorum.

İki konuşmacıdan aldığım tespitleri elbette ki haklı oldukları yerler vardır. Ancak şu tespiti yapmak istiyorum: İnsanlar olduğu yerde problemler olacaktır. Siyaset de onun içindir, problemleri çözmek için vardır ama hiçbir siyasi iktidar, hiçbir siyaset adamı ben bütün problemleri çözdüm deme şansına da sahip değildir. Çünkü çözüme uğraşan insan olduğu kadar çözümsüzlükte de insan vardır diye düşünüyorum. Az önce söylediğim Mehmet kardeşimiz gitti, onunla ilgili bir şey söylemeyeyim ama, Ali Serindağ milletvekilimiz için bu hele son seçimde, 2011 seçimlerinde 2/B ile alakalı, yani kamunun bildiği 2/B yasa tasarısıyla alakalı bütün siyasi partiler bunu çözeceğiz diye söz verdikleri için söylüyorum. Yani burada bir taraftan çözümü konuşuyorken bunun arkasından, akabinde Anayasa Mahkemesine götürüyoruz veya Anayasa Mahkemesine gider, Anayasa Mahkemesine o götürür veya ben götürürümdeki ikilemin doğru olmadığını bir kere daha altını çiziyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla da gidebilir, bir de o durum var.

BAŞKAN – Eyvallah. Ben siyaset için söylüyorum, elbette ki her vatandaş hürdür, bunun bütün yollarını arar, Anayasa Mahkemesine götürür, buna saygı duyarız. Ben siyasi etikten bahsediyorum, Çünkü burada aşağı yukarı üç siyasi parti, BDP'nin durumunu şu an bilmiyorum ama üç siyasi parti, kamuoyunun bildiği 2/B yasasıyla alakalı çalışmalar içerisinde ortak hareket ettiğimizle alakalıdır, ediyoruz ve bunun bugüne kadar gelmiş tasarıda biz İçişleri Komisyonu olarak tali olarak bakıyoruz ama bundan önceki görüştüğümüz yasa tasarısında da bence çok verimli bir çalışma yaptık. En azından İçişleri Komisyonu kendisine gelen tali komisyon olmamıza rağmen altını deklare eden, buraya yorum katan veya olmasıyla ilgili çözüm önerileriyle alakalı bir anlayış getirdiğiyle alakalı bir çözüm öneren de bir komisyon olduğumuzu da ifade etmek istiyorum ve Başkanımızın gıyabında

gerçekten bütün komisyon üyesi arkadaşlarımıza da anlayışlarından dolayı da teşekkür ediyoruz, çünkü biz çözüm üretiyoruz diye düşünüyorum. Çünkü biz tali komisyonuz. Eğer bu noktada başka sözü olan arkadaş varsa, Hükûmet sözcümüze de, ilgili arkadaşla da son sözü verelim, ondan sonra biz de görüşlerimizle birlikte kabul ettiklerimizi veya reddettiklerimizi tutanak hâlinde asıl komisyona göndermiş olalım.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – İzin verirsiniz Hükûmet temsilcimize bir soru sorayım: Uzun süredir vatandaşlar tarafından kullanılan tarım arazilerini hazine ferman tapularına dayanarak, aleyhlerine tapu iptal davası açmış ve süreç böyle işlemiş. Bunların durumu ne olacak? Bunlar da bu yasa kapsamına giriyor mu acaba? Mesela Denizli’de öyle bir sorun var.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Bedelsiz geri verilecek, tasarı zaten o manada devlet tarafından...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ferman tapularını da kapsıyor yani. Peki teşekkür ederim.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Çok kısa bir çalışmalarımızı genel manada ifade etmek istiyorum. Çünkü direkt olarak bu tasarıyla da ilgili. Efendim, şu an itibarıyla zaten huzurunuzda getirdiğimiz tasarıda 410 bin hektar civarında orman rejimi dışına çıkarılmış, hazine adına çıkarılmış alandan bahsediyoruz. Tasarının bir bölümüyle ilgili olarak ama Türk ormancısı orman yönetim planlarına planlı dönem 63’le başlayarak 72’de tamamını bitirerek, o zamanki orman alanlarımızın miktarı 20,2 milyon hektar idi, ama gelişen süreç içerisinde, 40 yıl içerisinde yapılan çalışmalar, ağaçlandırmalar, bazı alanların ormanlaşması, amenajman çalışmaları neticesinde şu an itibarıyla bu alanlar 21,6 milyon hektara ulaşmıştır. Yani 410 bin hektar gibi bir alan orman rejimi dışına 2/B adına, hazine adına çıkmış olmasına rağmen bunun 3,5 misli orman alanımız artmıştır. Sadece orman alanının artmasıyla ilgili değil, ormandaki ağaç servetimiz, odun servetimiz de 900 küsur milyon metreküpten şu an itibarıyla 1,4 milyar metreküpe ulaşmıştır. Bu bizim toplumumuz için Türkiye açısından çok önemli rakamlardır. Zaten bu rakamlar, yurt dışında da değişik birimlerde ifade edilmektedir ve Türkiye şu an itibarıyla ormanların alan ve servet olarak artıran ender ülkelerden biridir. Tüm dünya ormanlarının dörtte 1’i yönetim planlarıyla yönetilirken Türkiye ormanlarının tamamen yönetim planları vardır. 72’den itibaren ve bu planları on yılda bir, on beş yılda bir yenilenmektedir. Hatta Türk ormancısı, yani bu Türkiye Cumhuriyeti mühendisleri diyelim daha doğrusu kendi ormanlarının dışında artık komşu ülkelerin ormanlarını da planlayacak seviyeye gelmiştir.

Bunun örnekleri de mevcuttur. Bunun dışında korunan alanlarımız millî parktı, tabiat parkıdır, tabiat anıtıdır, sayısı sürekli artmakta, alan miktarı artmakta, sulak alanlarımızın yönetim planları ve bu koruma amaçlı yönetim planları hızlı bir şekilde bitirilmek üzeredir.

Yine ağaçlandırma konusunda FAO'nun rakamlarına göre 2005 yıllarında Türkiye en fazla ağaçlandırma yapan on ülke içerisindeydi ama biz programlarımızı sürekli artırdık, sürekli artırdık. Fidan üretimimizi artırdık ve şu an itibarıyla son iki yıldır da Türkiye dünyada en fazla ağaçlandırma yapan, Çin ve Hindistan'dan sonra üçüncü ülke durumuna gelmiştir. Bunlar hem OECD raporlarında hem de FAO raporlarında mevcuttur. OECD Genel Sekreteri Türkiye'nin 2007'nin sonu 2008 ile 2012 yılları kapsayan Ağaçlandırma Erozyon Kontrolü Eylem Planı'yla ilgili dünyanın en önemli projelerinden biri olduğunu ve çölleşme ve erozyonla mücadelede Türkiye dünyada lider bir ülke olduğunu ifade etmektedir. Yine böcek ve mantarlarla mücadelede...

BAŞKAN – Özetlerseniz sevinirim.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Çoğunlukla biyolojik mücadeleye geçilmiştir. Yangınla zaten dünyada kendimizi...

ALİ SERİNGİ (Gaziantep) – Siz 2/B ile, tasarıyla ilgili konuşun lütfen, şimdi siz kendi yaptığınız şeyleri burada şey yapmayın lütfen.

BAŞKAN – Ali Bey, sayın vekilim bir saniye.

Evet, toparlar mıyız.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Şimdi, tasarıyla ilgili olarak birincisi, 2/A ile ilgili, 2/A zaten 2924 sayılı Yasa çerçevesinde Anayasa'da uygun bir şekilde vardır. 2/A ile ilgili yeni bir husus ortaya konmamıştır.

Bazı sayın vekillerimiz de bu yasanın Anayasa'ya aykırı olduğunu ifade etmişlerdir. Anayasa'nın 168'inci maddesinde “Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler ile 31/12/1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olan tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamaz.” diyor. 170'inci maddesinde de “bu gibi alanlara yönelik, kaybetmiş yerlerin” hepsini okumuyorum, zamanı almamak açısından, “değerlendirilmesi” diyor. Değerlendirmenin içerisinde satış da zaten vardır, Anayasa'ya aykırı olduğunu biz öngörmüyoruz.

Hak sahipliğiyle ilgili, notlarıma bakıyorum, sayın milletvekillerimizi bilgilendirme açısından, şimdi son özellikle 1937 yılında 3116 sayılı Kanun çıktığında orman kadastrounun çok kısa bir sürede bitirilmesi hedeflenmişti ama hâlâ günümüzde bu bitmiş değil. Son sekiz-dokuz yıllık dönemde orman kadastrounun yüzde 75'ten yüzde 95'e çıkardık. Şu anda yaklaşık 3 milyon hektar alanımız kaldı. Onun dışında yine bu 410 bin, 2/B kapsamındaki orman rejimi dışına çıkan alanların 200 bin hektarına yakınının güncelleştirme çalışması yapılmış. Daha önce kullanıcıları ve güncelleştirme çalışması yapılmış. Bunlar millî Emlak'a teslim edilmiştir Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü

tarafından. Şimdi tabii orman kadastrou bitince de 2/B de bitecek. O hak sahipliğiyle ilgili kanun, sadece geriye doğru değil, ileriye doğru da çalışacak. Dolayısıyla şu anda hiçbir işgal yok. Müsaade edilmiyor. Zaten 81 öncesiyle ilgili 2/B gündemdedir. Bundan sonra kadastro yapıldıkça ve de kadastro yapıp da 2/B çalışması henüz yapılmayan Karadeniz’de birçok alan var. Yani bu 410 bin hektar bir miktar daha yükselecektir ama hedef üç dört yılda kadastroyu bitirmektir. Kadastro bitince 2/B konusu da zaten kalmayacaktır.

BAŞKAN – Bitirmeni istediğim için söylüyorum, eğer, özet dediğim de, biraz daha özet şeye benzemesin Sayın Küçük.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Neyse efendim, yani çok konu var ama biz yani bu tasarının hem hazine arazilerinin değerlendirilmesi hem 2/B ve 2/A alanlarıyla ilgili düzenlemeler sorunun çözümüne yönelik.

BAŞKAN – Bir milletvekilimizin sorusu var size.

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırklareli) – Sayın Hükûmet temsilcisi, bu hak sahibi olma kriterlerini sayarken, “bedele itiraz etmemek ve dava yoluna gitmemeyi” koydunuz, ben bunun Anayasa’daki eşitlik ilkesine ve idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu ilkesine aykırı olduğunu ifade ettim. Bunun için ne diyacaksınız?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Şimdi, devlet kendi arazisini satıyor, indirimli satıyor, eğer öyle bir yol açık olursa bu sorunu...

MEHMET SİYAM KESİMOĞLU (Kırklareli) – Ben konuşmamda ifade etmiştim, despot devletten bahsetmiştim, demek ki, sizin devletten kastınız despot devlet. Olur mu Anayasa var ortada?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Despot devlet değil, devlet işgal edilmiş hazine arazilerini gündeme getiriyor. Vatandaşın tapulu mülküyle hiçbir tasarruf hakkı kullanmıyor ki.

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırklareli) – Yani yargı yolunu nasıl kapatırsınız siz? (Karşılıklı konuşmalar)

BAŞKAN - Şimdi, tasarımı konuştuğumuz için söylüyorum, Genel Kurulla alakalı biz bu tasarının üzerinde görüşlerimizi, fikirlerimizi, önerilerimizi konuşup bence bitirmek istiyorum. Çünkü, tali komisyon olduğumuzu başından beri de söylüyoruz. Esas komisyonda hem sivil kuruluşlar, vakıflar fikirlerini orada çok daha net bir şekilde söylerler diye düşünüyorum. Arkadaşlar ben grup başkan vekillerimizi dinleyerek de bu işle ilgili 2/B’nin Türkiye’de çözüm bekleyen önemli bir sorun olduğunu da bilen birisi olarak sadece gerekçesi, vatandaşımıza biraz daha imkân ve tolerans tanıyabilmek adına üç tane öneriyi ben sizlerle paylaşmak istiyorum. Birincisi, hak sahibi ve doğrudan satışla ilgili 6’ncı maddede dördüncü bendinde, hak sahiplerine doğrudan satılacak olan taşınmazların

satış bedelinin rayiç bedel üzerinden yüzde 50 olarak olmasını öneriyorum. Hani vatandaşı düşünebilmek adına söylüyorum bunu.

İkincisi de sekizinci bentte satış bedelinin yüzde 20'sinin peşin verilmesi hâlinde, bir, belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalan, yüzde 20 peşinden sonra en fazla üç yılı dört yıla çıkaralım, sekiz eşit taksit olarak teklifimizi önerelim diye düşünüyorum. Size sunmak istiyorum bunu. Mücavir alan dışında kalan ve belediye sınırları dışında kalan yerlerle alakalı da yüzde 20 peşinin yanında beş yıl on eşit taksit olarak iki grup başkan vekilimizden de aldığım, biraz daha karşı tarafa, muhatabımıza, vatandaşımıza bilhassa köylülere, orman köylüsüne bir kolaylık sağlamak açısından üç ayrı öneri ve dördüncüsünde de bir arkadaşımızın...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – “Grup başkan vekillerini” dersiniz yanlış olur. Bizim yasa teklifimizde orman içi ve orman kenarı köylülere bedelsiz devir var.

BAŞKAN – Söyledim, onu ifade ederek söyledim. Birisi bedelsiz...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır ama o zaman “iki grup başkan vekili” dersiniz sanki bizim grup başkan vekilimiz de aynı düşüncedeymiş gibi olur.

BAŞKAN – O zaman Sayın Serindağ, şöyle deriz: 2/B yasanın satışını konuşuyorken bedelsizi konuşmamak lazım o zaman. Yani ya satış konuşacağız ya da bedelsizi konuşacağız.

MEHMET S. KESİMOĞLU (Kırıkkaleli) – Hayır, efendim “Orman köylüsüne bedava verilsin.” diyoruz biz. Yani iki ayrı şey var orada.

BAŞKAN – Tamam. Bir grup başkan vekilimiz bedelsiz, birisi de bedelsize yakın, az bir bedel olduğunu ifade edelim. İki başkan vekilimizde ifadeyi de böyle alalım.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama iki başkan vekilinin partilerini söyleyin o zaman, hangi partiler olduğunu söyleyin o zaman.

BAŞKAN – Cumhuriyet Halk Partisi orman köylüsüne bedelsiz verilmesini talep ediyor, Milliyetçi Hareket Partisi de az bir bedelle.

Biz de diyoruz ki hiç olmazsa, bunun, satış söz konusu olan 2/B yasasıyla alakalı belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalan yerde peşin yüzde 20, dört yıl, sekiz eşit taksit; ikincisi de belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerle alakalı yüzde 20 peşin, en fazla beş yıl ve on eşit taksit olmasını öneriyoruz.

Madde 2’de (g) bendinde de bir arkadaşımız ikaz etti ama hangisiydi bilmiyorum. 2886 ve 4706 İhale Yasası’yla alakalı “ve”yi “veya”ya dönüştürelim şeklinde bir ifade var. “Ve/veya” şeklinde öneri var.

Bu konuda arkadaşların oylarına sunmak istiyorum öncelikle bu söylediklerimizi.

Arkadaşlar, 6'ncı maddede dördüncü bendin yüzde 70 yerine yüzde 50 olmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sekizinci bentte de satış bedelleriyle alakalı belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalan yerin yüzde 20, en fazla dört yıl sekiz eşit taksitle ödenmesini öneriyoruz. Bu öneriyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İkincisi de sekizinci bendin belediye ve mücavir alan sınırları dışında kalan yerlerle ilgili yüzde 20 peşin, biraz da köylümüzü, orman köylüsünü düşünmek adına en fazla beş yıl ve on eşit taksitle ödenmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde 2'deki (g) bendinde 2886 ile 4706, iki İhale Kanunu'ndaki "ve"nin yanına "veya"yı da ilave etmek adına oylarınıza sunuyorum.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Özür dilerim. Sadece "veya" yeterli.

BAŞKAN – Evet, "ve"yi kaldırıp "veya"yı koyalım. Bu öneriyi kabul edenler... Kabul etmeyenler...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Öneriyi yapan kim Sayın Başkan?

BAŞKAN – Biz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – "Biz" derken kimi kastediyorsunuz?

BAŞKAN – Hüseyin Bürge.

Diğer önerileri de okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 6 ncı md.nin 3 üncü fıkrasının tamamen tasarı metninden çıkartılmasını arz ve talep ederiz.

Gerekçe: 2/B satışından yararlanabilmek için hak sahibi olma niteliklerinin belirlenmesinde tasarının yasalaşmasından sonra da üç ay içerisinde yeni bir hak verilmesi Anayasa'mızın eşitlik anlayışına aykırıdır.

Bu önerge ile eşitsizliğin kaldırılması amaçlanmıştır.

Mehmet Siyam Kesimoğlu

Kırklareli

Ali Serindağ

Gaziantep

Muharrem Işık

Erzincan

BAŞKAN – Arkadaşlar, bu öneriyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Reddedilmiştir.

İkinci önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

Komisyonumuzda görüşülmekte olan “Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun Tasarısı”nın 6. maddesine aşağıdaki fıkranın eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Orman Köyü sınırları içerisinde ve bitişiğinde bulunan, münhasıran tarım ve hayvancılık amacıyla veya üzerlerinde tarım ve hayvancılık amaçlı bina ve tesisler yapılarak kullanılan taşınmazlar hak sahiplerine bedelsiz verilir.

Ali Serindağ

Mehmet Siyam Kesimoğlu

Muharrem Işık

Gaziantep

Kırklareli

Erzincan

Namık Havutça

Balıkesir

BAŞKAN – Komisyonumuzun üyeleri, bu önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Reddedilmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 6 ncı md.nin 1 inci bendinde “...süresi içinde idareye başvuran ve...” ibaresinden sonra gelen “idarece tespit edilen satış bedelini itiraz ve dava konusu etmeksizin kabul edenler” ibaresinin tasarı metninden çıkartılmasını arz ve talep ederiz.

Gerekçe: Anayasa’nın “kanun önünde eşitlik” konusunu işleyen 10’uncu madde ve “idarenin eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğunu” işleyen 125’inci md.ye aykırılık ortadan kalkacaktır.

Mehmet Siyam Kesimoğlu

Ali Serindağ

Namık Havutça

Kırklareli

Gaziantep

Balıkesir

Muharrem Işık

Erzincan

BAŞKAN – Arkadaşlar, bu öneriyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Arkadaşlar, şimdi bu tasarı üzerinde tali komisyon olmamız dolayısıyla genel uygunluk görüşümüzün, oyladığımız bu uygunluk görüşümüzün esas komisyon olan Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonuna bildirilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Arkadaşlar, çok teşekkür ediyorum, hayırlısı olsun.

Kapanma Saati: 15.38